

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2018.

SEPTEMBRIS

Nr. 6 (704)

Foto: Aivars Jerumanis

Līgo vakarā 23. jūnijā *Rio de Los Angeles State Park*

Vienmēr turēsimies kopā, līgosim, līksmosim, svinēsim, priecāsimies – no visas sirds!

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

9. septembrī plkst. 9.00 2018./2019. mācību gada sākums Losandželosas latviešu skolā

23. septembrī plkst. 10.00 Losandželosas latviešu skolā sarīkojums

„Latvijas māksla 100 gados” mākslinieces Lindas Treijas vadībā

6. oktobrī 13. Saeimas vēlēšanas;

vēlēšanu iecirknī Losandželosas latviešu sabiedriskajā centrā varēs balsot
no plkst. 7.00 rītā līdz plkst. 8.00 vakarā

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS ir Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore:

Astra Moora, e-pasts: astere2000@aol.com

44 Pearl Street, New Haven, CT 06511,
tālr.: 1-860-681-7972

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetēna abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039
Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi: par pilnu lappusi \$30, ½ lappusi – \$20, ¼ lappusi – \$15; uzņēmējdarbības karti – \$10.

IB metiens – 310 eks.

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska
čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un jāšūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube
biedru naudas, biļetēna abonēšanas, ziedojumu čeki jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāšūta:
DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube
čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*
un jāšūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Honorary Consul, Republic of
Latvia in California
Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660;
Phone: 949-888-9700

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; e-pasts: davisreins@gmail.com

Dziesma Tetere

1853 Colgate Dr., Thousand Oaks, CA 91360-5004

Tālr.: 805-216-2575; e-pasts: dziesma1@gmail.com

DK LB valdes locekļi: Guna Reina (sekretāre, informācija, reklāma, sadarbība ar Rietumkrasta latviešu biedrībām);

Nora Mičule (Losandželosas latviešu skolas pārstāve);

Valdis Pavlovskis (ārējās informācijas apmaiņa);

Sanita Šūmane (sadarbība ar Amerikas latviešu apvienību);

Jānis Taube (kasieris);

Diāna Zaķe (tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve);

Aija Zeltiņa-Kalniņa (Sadarbība ar Latviju projektu koordinātore);

Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris (sporta dzīves vadītāji);

Inguna Galviņa, Tamāra Kalniņa, Miķelis Cilnis,

Inese Sviķkalne, Dace Taube

DK LB valdes sēdes Losandželosas latviešu namā notiks:

svētdien, 9. septembrī plkst. 1.00 pēcpusdienā

svētdien, 14. oktobrī plkst. 12.00 dienā

svētdien, 11. novembrī plkst. 1.00 pēcpusdienā

svētdien, 9. decembrī plkst. 1.00 pēcpusdienā

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB biedrības biedri un būt viesi. Balsošanas tiesības ir tikai valdes locekļiem. Sēžu datums mainīts netiks. Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs ierasties, sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

DK LB Revīzijas komisija:

Kārlis Millers, Tāivaldis Paegle, Jānis Ripa

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Lūgums ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetēna saņēmējiem mainot dzīvesvietu, lūdzu paziņot jauno adresi biedrības priekšniekiem (e-pasta adrese: info@biedriba.org), lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ atsūtītajiem biļetēniem.

Uz Sibiriju aizvesto piemiņas sarīkojums

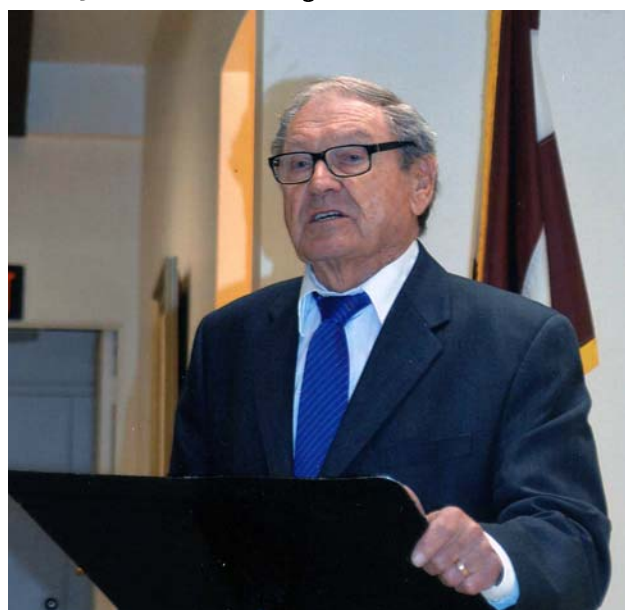
1941. gada 14. jūnijā uz Sibiriju aizvestos pieminējam 10. jūnijā baznīcā.

Piemiņas brīdi atklāja Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes priekšniece Tamāra Rūse

Guna Reina teica labi sagatavotu sprediķi, kas visus aizkustināja

Ivars Mičulis uzrunā atgādināja mūsu pienākumus – nekad aizmirst un, kur un kad vien iespējams stāstīt par brutālo pārestību latviešu tautai

Baltieši šogad pieminēja aizvestos dažādās dienās, jo organizāciju pārstāvji nevarēja vienoties par datumu.

Pēc dievkalpojuma pakavējāmieš baznīcas pagraba zālē pie tases kafijas un uzkodām.

Aivars Jerumanis

Foto: Aivars Jerumanis

Losandželosas latviešu jauktais koris dziedāja Jāņa Norviļa dziesmu „Latvieša ticība” ar Leonīda Breikša vārdiem un Jāņa Lūsēna „Karoga dziesmu” ar Raiņa vārdiem; diriģents – Pauls Berkolds, pavadījumu ar ērģelēm spēlēja Egils Ozoliņš

Kurzemes cietokšņa cīņu atceres sarīkojums

No kr.: Aivars Jerumanis, Inguna Galviņa,
Teodors Liliensšteins

Daugavas Vanagu Dienvidkalifornijas apvienība 20. maijā Losandželosas latviešu namā aicināja uz Kurzemes cietokšņa atceres sarīkojumu. Lūgšanu teica Aivars Jerumanis. Sarīkojumu atklāja DV DK apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins.

Koncertā jaunā vijolniece Elsa Brecko atskaņoja ungāru komponista Bēlas Bartoka „Rumāņu tautasdejas” un ukraiņu komponista Miroslava Skorika skaņdarbu „Melodija”.

Pianiste Līga Ceriņa atskaņoja latviešu tautasdziesmu „Tumša nakte, zaļa zāle”, „Es karā’i aiziedams” un „Šeit ir Latvija” apdares.

Runu „Kurzemes cietokšņa aizkulises” teica DK DV apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins. ASV un Latvijas himnai pavadījumu spēlēja Nora Mičule.

Cienastu gatavoja vanadžu kopas pārstāves Ingunas Galviņas vadībā.

Sarīkojuma beigās apmeklētāji nodziedāja Jāņa Graubiņa komponēto Daugavas Vanagu dziesmu ar Viļa Plūdoņa vārdiem, kuŗi vienmēr aizkustina:

*Še kopā mēs, biedri, kam lemts nebij’ mirt,
Dzīves laivu kas savu var tālāku irt,
Kas var še jaunu sauli ik dienas vēl sveikt,
Var strādāt un sapņot un daudz ko vēl veikt...*

Apmeklētāji ar lielu interesi aplūkoja Teodora Liliensšteina kā parasti rūpīgi sagatavoto programmas lapu ar attēliem un skaidrojumiem.

Pianiste Līga Ceriņa

Vijolniece Elsa Brecko

Līgošana jaunā vietā

DK LB valde Jāņu svinības šogad rīkoja 23. jūnijā no plkst. 4.30 līdz 9.00 vakarā Losandželosas upes valsts parkā (Rio de Los Angeles State Park, 1900 N. San Fernando Road, Los Angeles, CA 90065).

No līgošanas parastajā vietā pie Baltakmeņu ezera bija jāatsakās, jo jaunie īpašnieki nav visai laipni un īres maksa paaugstināta, lai gan virtuve un tualetes vēl nav izremontētas. Daudzi Losandželosas latvieši stāstīja, ka līgošot Latvijā. Dr. Jānis Zemjānis tāpat kā citus gadus rīkoja līgošanu savas mājas dārzā, tādējādi kādiem diviem dučiem nebija jāmēro tālais ceļš no Venturas un Santabarbaras.

Uz Jāņu svinībām jaunajā *Rio de Los Angeles State Park* ieradās apmēram 30 līgotāju. Parks ir pavisam tuvu latviešu namam, kad paaugsies koki, te būs svinēšanai omulīga un izdevīga vieta.

Parkā par auto novietošanu un ieeju nebija jāmaksā. Parka uzraudze Melisa Pota (Potts) sagādāja malku, aizdedzināja ugunsкуру un bija atbildīga par ugunsdrošību.

Inguna Galviņa atveda lielu klēpi ar puķēm un ozolzariem, Nora Mičule no sava dārza papardes, un dāmas dziedādamas pina vainagus. Visiem līdzī bija groziņi, netrūka jāņāsiera un pīrāgu. Apmēram 30 līgotāju pulciņš daudzina Jānīti, dziedāja apdziedāšanās dziesmas. Parkā nedrīkst ienest alkoholu un smēķēt.

Vēl lāgā nebija satumsis, kad parks pulksten deviņos bija jāatstāj. Pa ceļam uz mājām daži piestāja latviešu namā iedzert alu.

Aivars Jerumanis

Bija jauka līgošana

Aizbraucu uz *Rio de Los Angeles State Park* pulksten četros, atradu parka biroju, kur latviešus gaidīja mežsargi. Viņu uzdevums bija mums palīdzēt, jo mežsargi nedrīkstot atstāt ugunsgrūdu bez uzraudzības. Aizgāju līdz vārtiem, apsēdos uz liela akmens un gaidīju latviešus.

Parks ir brīnišķīgs, milzīgs – pilsētas dāvana visiem, kuŗi dzīvo tuvumā: tur iekārtoti visādi rotaļlaukumi lieliem un maziem, un pavisam netālu, bija jāpaiet vien īss gabaliņš tālāk uz rietumiem no mūsu Jāņu svinību laukuma, kur neiebetonēta plūst Losandželosas upe.

Apmēram pulksten piecos ieradās Ivars Mičulis un Teodors Liliensšteins, pēc tam Aivars Jerumanis un tad Inguna Galviņa. Todien bija viņas dzimundiena, un viņa visu rītu strādājusi Santamonikas kalnos ar mežsargiem.

Citus gadus noteikti vajag atkal šo brīnišķīgo vietu izmantot, bet vajadzētu vairāk palīgu, lai laikus visu sakārtotu. Grifita parkā, kad ir kādas svinības vai ballīte,

jau pa gabala redzamas saspraustas zīmītes ar bultām, kas norāda, kur jāiet.

Galu galā kopā bijām kādi 29 – tie paši, kuŗi vienmēr ierodas namā, ja nav aizbraukuši uz Latviju. Aizbrauca Diāna Mathure, kas raksta angļu valodā par Latvijas leģionāriem, un jauka meitene, skaista blondīne Laura no Santamonikas, kas ASV dzīvojot un strādājot vismaz desmit gadu, bet bieži uz namu nenākot, tāpat kā liela daļa jauniebraukušie. Bija arī fotogrāfe Guntas Lujānes (viņa tagad dzīvo Kalamazū) dēls Edgars ar sievu Montu un mazu puisīti.

Mēs labi paēdām, padzērām, dziedājām Jāņu dziesmas, parunājāmies.

Man gan labāk patika Signes Plataces pērngada elektroniskais ugunsgrūds – laikam sēdēju tieši tur, kur vējš virsū pūta dūmu mākonī. Mežsargi dedzināja diezgan lielus zarus. Tā bija ļoti jauka pēcpusdiena un vakars.

Lisa Edmondsone

Latvijas Universitātes pētniecei Amarai Grapai piešķirta 2018. gada *Europlanet* balva

Par plaša mēroga darbu, kas veicinājis kosmosa izpēti Baltijas valstīs, Latvijas Universitātes (LU) zinātniecei Dr. Amarai Linnai Grapai piešķirta *Europlanet* 2018. gada balva.

Dr. Amara Grapa ir bezpeļņas organizācijas „Baltija kosmosā” (*Baltics in Space*) dibinātāja un Planētoloģijas institūta Arizonā, Tūsonā (Tucson), vecākā zinātniece. Patlaban viņa dzīvo Rīgā un pērnruuden piedalījās vairākās Eiropas planētoloģijas zinātniskā kongresa (EPSC) aktīvitātēs, veicinot kosmosa izpētes attīstību Latvijā. Dr. Amara Grapa sadarbojās ar dažādām mērķauditorijām – valsts pārvalžu, uzņēmējdarbības, plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem, zinātniekiem un skolēniem, ieguldot personīgos līdzekļus. Izstādi par Saules sistēmu apmeklēja 600 skolēnu, Cēsu Zinātnes centru ZINOO apmeklēja 10 000 bērnu. Dr. Amara Grapa ir pārliecināta, ka Baltijas kosmosa darbinieki, sekmīgi sadarbojoties, varētu īstenot unikālus projektus.

Dr. Amaru Grapu balvai nominēja uzņēmuma *Aten Engineering* tehnoloģiju vadītājs J. L. Galače. Viņš atzinīgi novērtē Amaras Grapas nesavtīgo dalīšanos ar zināšanām, prasmi izmantot visas iespējas, lai apmācītu citus un ietekmētu ar savu aizrāvību par planētoloģiju.

Eiropas Komisijas pārstāvniecības Latvijā ekonomikas padomnieks Mārtiņš Zemītis sadarbojies ar Amaru Grapu, rīkojot lielāko planētoloģijas zinātnieku pulcēšanos Baltijā. Viņa atzinums: „Amaras Grapas personīgais ieguldījums ļāva labākajiem pasaules planētoloģijas zinātniekiem dot lielu ieguldījumu. Amara ievada kosmosu Baltijas valstīs un Baltiju kosmosā.”

Europlanet balvu zinātniecei pasniegs 17. septembrī Eiropas planētoloģijas zinātnes kongresā Vācijā, Berlīnē.

Balvu piešķir privātpersonām par Eiropas iedzīvotāju iesaisti planētoloģijas zinātnē, tās populārizēšanu un centieniem veicināt plašāku sabiedrības iesaistīšanos planētoloģijas zinātnē.

Kopš 2005. gada *Europlanet* ir sagādājis iespēju Eiropas planētoloģijas zinātniekiem apmainīties ar idejām, dalīties ar pētniecības instrumentiem, datiem un iekārtām, definēt svarīgākos zinātnes mērķus nākotnē un iesaistīt Eiropas iedzīvotājus planētoloģijas zinātnē.

(<https://www.lu.lv/zinas/t/43486/>)

Amara Grapa ir DK LB biedra Aleksandra Grapa meita.

Dainas angļu valodā

Dzirdēts apgalvojums, ka latviešu dainas citās valodās tulkot nav iespējams. DK LB biedre Ieva Auziņa Sentivani (Szentivanyi) pierāda pretējo, un apgāds „Mansards” laidis klajā viņas tulkoto dainu izlasi angļu valodā.

Grāmatai ir 12 nodaļas – *Ancient Latvian Wisdom; Mother Dearest; The Role of Fathers; Virtues – or Lack Thereof; The Gift of Work and Song; Choosing a Spouse; „Deargod“; Love and Marriage; Love of Homeland; The Misery of Serfdom; At the End of Life; Character Sketches; Short Short Stories.*

Dainas grāmatā ievietotas latviešu un angļu valodā ar skaidrojumiem angļu valodā.

Mākslinieks Zigmunds Lapsa.

Grāmatu var atrast: <http://www.apgadsmansards.lv/lv/book/555/dainas/>, Latvijas grāmatnīcās un bibliotēkās.

Deja mūža garumā

Gadiem ilgi gandrīz katrā biļetena numurā bija sludinājums par iespēju apmeklēt baleta nodarbības, ko studijās Burbankā un Ziemeļholivudā vadīja Juris Ērglis-Smaļcovs. Saņemta sēru ziņa – š. g. 15. martā Juris Ērglis miris. Viņam bija 80 gadu.

Vairākkārt esmu ciemojusies pie Juŗa Ērgļa, viņa māja Losandželosas piepilsētā *Toluca Lake* atgādināja mūzeju, tajā bija daudz grāmatu, gleznu, dažādas gan paša, gan tēva un mātes krātās piemiņlietas. Juris Ērglis rādīja albumus ar fotografijām, programmas un dažādu valstu laikrakstu un žurnālu izgriezumus, kuŗos atspoguļoti tēva Jāņa Ērgļa Smaļcova un arī paša panākumi pasaulē. Kāds ieguvums tie būtu Teātra mūzejam Rīgā vai Latvijas Valsts archīvam!

Losandželosā Saulrieta bulvārī (7266 Sunset Blvd.) baletmeistars Jānis Ērglis-Smaļcovs 1965. gadā atvēra baletstudiju *Ballet and Dance Art*. Pēc viņa nāves 1980. gadā par studijas vadītāju kļuva dēls Juris Ērglis-Smaļcovs. Studija darbojās līdz 2004. gadam, kad tās ēku nojauca. Pēc tam Juris Ērglis mācīja dejojot bērnus, jauniešus, arī pieaugušos vairākās studijās netālu no savas dzīvesvietas – *Evolution Dance Studios* (4200 Lankershim Blvd., Universal City, CA 91602), *The Red Chair School of Performing Art* (4111 West Magnolia Blvd., Burbank 91505), *Madilyn Clark Studios* (10852 Burbank Blvd. N. Hollywood, CA 91601).

Ceļš uz Losandželosu Jurim Ērglim bijis gana likumains. Ērgļu ģimene 1944. gada 11. oktobrī ar kuģi, kas veda ievainotos vācu kaŗavīrus, no Rīgas izbrauca uz Dancigu. Ceļa mērķis bija Berlīne, kur tēvs cerēja strādāt operā. Taču Berlīnei sākās uzlidojumi, Juris Ērglis savu sesto dzimumdienu „svinēja” bumbu patversmē. Enerģiskā vecmāmiņa Anna Meierovica (†1950. g. 9. jūlijā Buenaosēs; pelnu urna apbedīta Losandželosas kapsētā *Hollywood For Ever*) nezina kur un kā sadabūjusi kūkas gabaliņu un mazu svecīti, tā arī bijusi vienīgā dāvana. Pēc uzlidojumiem Berlīnes operas nama vairs nebija. Ģimene tālāk devusies Leipzīgas virzienā, taču kaŗa beigās vāciešiem bija vajadzīgs darbaspēks, tēvu sagūstīja un ievietoja Cvenkavas (Zwenkau) koncentrācijas nometnē, kur vairāk nekā 2000 strādnieku pazemē ražojusi lidmašīnu metalla daļas. Mazais Juris slepus, sardzei mainoties, pamanījies ielavīties nometnē un tēvam nesis ēdienu, ko atkal sagādājusi vecmāmiņa, iemainot savas rotaslietas. Amerikāņiem nometnes vārtus atverot, dzīvi iznākuši tikai 60 ieslodzīto, tēvs bijis vājš kā skals. Tuvojās krievu armija, atkal bija jābēg, šoreiz pajūgā uz Ansbachu, slēpjoties zem kartupeļu maisiem. Ansbachā bija paliela bēgļu nometne, un Jānis Ērglis tur nekavē-

joties nodibināja baletstudiju. Uzzinājuši, ka Eslingā (ko latvieši, nepadomājot par valodas niansēm, dēvēja par Eslingenu) ir vēl lielāka bēgļu nometne, Ērgli pārcēlās uz turieni. Tolaik izdotā brošūrā *An UNRRA Assembly Center Esslingen* ir žurnālista Feliksa Kruŗas (vēlāk viņš bija Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes pirmais priekšnieks) raksts *The Life of the Latvians in Esslingen*, kuŗā minēts, ka pilsētā dzīvojuši 37 ārsti, 33 zobārsti, 37 žēlsirdīgās māsas, 27 mūziķi, 14 architekti, 24 inženieri, 150 skolotāji, 8 zinātnieki, 17 rakstnieku un žurnālistu, 24 mākslinieki, 41 aktieris, 48 advokāti. Nav brīnums, ka Eslingā sākās tik rosīga latviešu kultūras dzīve! Jānis Ērglis nekavējoties nodibināja „Eslingenas latviešu kolonijas baleta studiju”, kuŗā sākumā bija 120 audzēkņi, bet vēlāk pat 300, sadalīti vecumgrupās – bērnu, vidējā un vecākā.

Ērgļu ģimene atkal āva kājas 1948. gada decembrī, kāpjot uz kuģa *General S. D. Sturgis*, ceļojuma mērķis – Buenosairesā, Arģentīnā, kur ģimenes galva dabūja baletmeistara darbu operā un nodibināja savu baletstudiju, kuŗā sāka mācīties arī dēls. Juris Ērglis pirmos baleta soļus iemācījies jau Rīgā, taču tēvs viņu īpaši dejojot nespiedis, jo dēls bijis „mazs un apaļš”. Agrīnā bērnībā viņam vairāk patīcis dziedāt un diriģēt, nevis dejojot. Ziemsvētku sarīkojumā bērniem Rīgas operā 1943. gadā viņš nodziedājis *Lili Marlen*, un sajūsminātais vācu virsnieks iedevis tolaik ļoti vērtīgu balvu – desas rituli! Nopietni baletam Juris sāka pievērsties Eslingā. Baletskolas zālē viņa uzdevums bija kurināt krāsni, lai audzēkņiem nebūtu jādrebinās aiz aukstuma, un Juris pamazām sācis citiem aiz muguras atdarināt viņu kustības. Ar laiku balets Jurim kļuva par dzīvesveidu un bija līdz mūŗa galam.

Buenosairesas kultūras dzīvē izcils notikums bija Jāņa Ērgļa choreografētā indoamerikāņu baleta „Mīlas leģenda” izrādes ar mākslinieka Gvido Brūvera dekorācijām *Teatro Nacional Cervantes* un vēlāk *Teatro Colón*, kuŗā galvenā loma bija Jurim Ērglim. Pērn biju Arģentīnā, un mēs iegriezāmies *Teatro Colón*, bet biju aizmirsusi, ka uz tā skatuves dejojis Juris Ērglis. Nepieņēmu to arī ceļojuma aprakstā. Prieks un lepnums, ka uz slavenā teātra skatuves kāpuši latviešu mākslinieki – šajā teātrī dziedājusi arī latviešu sōliste Alīda Vāne!

Jānis Ērglis Smaļcovs mācīja audzēkņus dejojot vairākās kolledžās, arī *St. Hilda's College*, kur mācības notiek angļu un spāņu valodā. Notika nelaime, 1956. gadā viņu notrieca vilciens, un tēvu šajā kolledžā un citur aizstāja dēls Juris. Viņam toreiz bija tikai 18 gadu, un pirmajā nodarbībā lampu drudzis bijis lielāks nekā dejo-

jot uz skatuves, jo caur deju studijas lielajiem stikla loģiem viņu vērojuši visi kolledžas mācībspēki. Pēc astoņu gadu darba Juris saņēmis apliecinību, ka var braukt strādāt uz jebkuŗu kolledžu Anglijā, visur viņu sagaidītu atpļestām rokām.

Juŗa Ērgļa baļetdejojāta karjēra ir apbrīnojama. No 1950. līdz 1964. viņš Buenosairesas operā dejojis visos klasiskā repertuāra baļetos – „Gulbju ezers”, „Žizele”, „Apburtā princese”, „Kopēļija”, u. c., un viņam bijusi galvenā lomā vairāk nekā 50 oriģināļos baļetos.

Ieceļošanas vīzu ASV Ērgļi dabūja 1963. gadā un novembrī iebrauca Sanfrancisko, nolēmuši tur apmesties uz pastāvīgu dzīvi. Taču nepaticis turienes klimats, tāpēc mēnesi vēlāk viņi pārcēļās uz Losandželosu. 1964. gada 28. februārī durvis vēra Jāņa Ērgļa baļetstudija Vilšīra bulvārī Beverlihillos. Šo deju studijas ēku drīz nojauca, un Jānis Ērgļis atrada studijai jaunas telpas Saulrieta bulvārī, kur tā darbojās 40 gadu. Tēvs un dēļs strādāja Baļeta fakultātē Kalifornijas universitātē Losandželosā, Klermontas, Pasadenas un Pomonas kolledžā vadīja ukraiņu, latviešu un krievu deju kursus, mācīja raksturdejas un salondejas. Tēvs un dēļs piedalījās Losandželosas pilsetas 200 gadu svinību un Renesanses svētku rīkošanā Sanfrancisko, viņi sagatavoja deju programmu Losandželosas *Convention Center* atklāšanā 1971. gadā.

Četras reizes Juris Ērgļis devies viesturnejā uz Meksiku, bijis sōļists baļetā „Tarass Buļba”, mācījis dejojot citus, lasījis lekcijas, piedalījies televīzijas programmā *Hora Estellar* (Zvaigzņu stunda). Viesturnejā braukts arī uz citām Latīņamerikas valstīm, Eiropu, daudzām ASV pavalstīm, pat Aļasku.

Anšļavs Eglītis uzaicināja Juri Ērgļi tēļot Ferdinanda lomu lugā „Ferdinands un Sibila”. Aktieŗi 1964. gadā apbraukāja ASV latviešu centrus, astoņu nedēļu laikā notika 32 izrādes. Grāmatā „Trešais zvans” Anšļavs Eglītis pieminējis Juŗa Ērgļa „labo balsi un skaidro latviešu izrunu”, cildinājis, ka viņš ir sabiedrīks un kollēģiāls un labi iekļaujas pārējo aktieŗu sabiedrībā.

Kalifornijas universitātē Losandželosā tika iestudēta Virdzila Tomsona (Virgil Thomson) opera *The Mother of Us All*, tās libreta autore ir rakstniece Gertruda Steina. Visas 18 izrādes diriģēja pats komponists. Jurim Ērgļim izrādē bija sōļodeja, un komponists uz programmas uzrakstīja viņam veltījumu – *for the Angel of the Angels*.

Cieša ilggadēja draudzība Juri Ērgļi saistīja ar aktrisi Brendu Venus. Rakstnieka Henrija Millera mīlestības vēstuļu grāmatas *Dear dear Brenda* ievadā aktrise Juri Ērgļi raksturoja: *My brother if not by blood, by something much stronger*.

Juŗa Ērgļa studijā, kad tā vēl atradās Saulrieta bulvārī, viesojās Losandželosā agrāk labi pazīstamais žurnālists

Katrīna Sonveina 2016. gadā pirms pārcelšanās uz Latviju atvadījās no skolotāja Juŗa Ērgļa deju studijā Burbankā pēc vienas no pēdējām baļeta stundām

Annija Tetere ar savu iemīļoto baļeta skolotāju Juris Ērgļi

Hjūls Hovzers (Huell Howser, 1945-2013), un šo epizodu var noskatīties viņa serijas *California Gold* televīzijas kanāla KCET raidījumā # 820.

Režisors Bleiks Edvards (Blake Edwards) 1968. gadā Juri Ērgli uzaicināja filmā *The Party* tēlot Danilo, „pārgalvīgu krievu”, kas izceļas ar enerģisku dejošanu. Laikraksta *Palisadian Post* 2008. gada 26. jūnija numurā, 40 gadu pēc kinofilmas tapšanas, tā nosaukta par smieklīgo komēdiju Holivudā.

Juŗa Ērgļa talants nodēŗjis daudziem citiem kino filmu režisoriem: televīzijas filmas *Mission Impossible* (1971. g.) serijā *The Party*, viņš bija deĵotājs; kinofilmai *How to Seduce a Women* (1974. g.) – choreografs; *The Legend of Valentino* (1975. g.) – galvenās lomas tēlotāja dublieris deĵu skatos; *The Black Marble* (1980. g.) – deĵu konsultants; *Mambo Kings* (1992. g.) aizrautīgs deĵotājs kāzu skatā; *Ballerina Finale* (1997. g.) tēloja baleta direktoru vārdā Juris. Baletmeistars trenējis un konsultējis aktieŗus Julu Brinneru, Nataliju Vudu, Dŗuliju Robertsu, Drŗ Berimoru, Parisu Hiltonu, Dŗesiku Simpsoni, Dŗuliju Mŗnu, Lēdiju Gagu, Dŗodiju Bensoni un citus. Juris Ērglis bija *Screen Actors Guild* biedrs.

Aizritējuŗā gadsimta 90. gados no Latvijas uz dzīvi Losandŗelosā pārcēlās Inga Prikule. Braucot pa Saulrieta bulvāri, viņa ieraudzīja Ērgļa baletstudijas izkārtņi un sāka apmeklēt viņa stundas. Juris Ērglis vēl pavisam nesen apmācīja Katrīnu Sonveinu un Anniju Teteri.

Gadu nasta un grūtais deĵotāja darbs pamazām salieca baletmeistara augumu, mŗŗa nogalē Juris Ērglis pārvietojās, balstoties uz spieŗiem. Taŗu viņš vēl aizvien vairākas reizes nedēļā apmācīja jaunos deĵotājus, un visi sajuta baletmeistara enerģiju, labestību, sirsnību, ko izstaroja viņa seja, acis, viss augums. **Astra Moora**

GUNTIS KUŠKĒVICS

**dzimis 1930. gada 21. janvārī Jelgavā, Latvijā
miris 2018. gada 24. aprīlī Thousand Oaks,
Kalifornijā**

Guntis Kuŗķēvics piedzima 1930. gada 21. janvārī savu vecāku dzīvoklī Jelgavā, turpat, kur pirms desmit mēneŗiem viņi bija salaulājuŗies tieŗi Gunŗa vārdadienā, 16. martā. Gunŗa māte bija lasījusi avīzē par gadījumu, kad Jelgavas slimnīcas dzemdību nodaļā zīdaiņi bija samainīti, tāpēc viņa gribēja bērnu dzemdēt mājās, nevis slimnīcā.

Gunŗa māte Lūcija bija apsviedīga, izdarīga mājsaimniece no Penkules pagasta (netālu no Dobeles) „Purva Klauciņām”. Gunŗa tēvs Ernests no Dzirciema pagasta „Kuŗķiem” (netālu no Engures ezera) bija beidzis Charkovas konservātoriju ar brīvmākslinieka gradu un pāris gadu pēc Latvijas valsts dibināŗanas kļuva par Treŗā Jelgavas kājnieku pulka kapelmeistaru. Viņš 1926. gadā piedalījās VI Latvju vispārējos dziesmu un mūzikas svētkos Rīgā, būdams viens no apvienoto kaŗa orķestŗu vadītājiem.

Guntis savus agros bērņības gadus pavadīja gan Jelgavā, gan uz laukiem Dobeles apkārtnē – tos laikus viņš pārsteidzoŗi sīki aprakstījis, pamatojoties daļēji uz savām atmiņām, bet lielākoties uz savu vecāku un citu radnieku nostāstiem. Guntis ar māti 1933. gadā pārcēlās uz Œķības pagasta „Vācpēteriem” (apmēram pusceļā starp Dobeli un Krimūnām). Gunŗa tēvs turpināja strādāt Jelgavā par kapelmeistaru līdz 1935. gadam, kad aizgāja pensijā un pārvācās uz „Vecpēteriem”.

Ģimene 1938. gadā pārgāja dzīvot uz dzīvokļu namu Dobelē, kur Guntis sāka mācīties pamatskolas 2. klasē.

Kad 1940. gadā padomju armija okupēja Latviju, Gunŗa tēvs zaudēja savu armijas pensiju un dabūja darbu Œemeru simfōniskajā orķestŗī, kuŗā vajadzēja trompētistu. Padomju vara Kuŗķēvicu ģimenei piederoŗo dzīvokļu namu Dobelē nacionālizēja, bet ģimenei atļāva turpināt dzīvot savā dzīvoklī un Lūcijai lika strādāt par sētnieci. Dienu pēc tam, kad 1941. gada 14. jūnijā sākās masveida deportācijas, Guntis ar māti 15. jūnijā iekāpa vilcienā un aizbrauca uz Œemeriem, lai būtu kopā ar tēvu. Tur viņi 1941. gada jūlijā sagaidīja vācieŗus. Ģimene 1941. gada oktōbrī atgriezās Dobelē, kur Guntis atsāka mācības pamatskolā, ko beidza 1943. gadā. Gunŗa tēvs 1942. gada pavasarī atkal sāka strādāt un dzīvot Jelgavā.

Padomju armijai 1944. gada jūlijā beigās tuvojoties Jelgavai, Guntis ar māti bēga no Dobeles uz Kurzemi, māte zirga vilktā pajūgā, Guntis ar divriteni. Gunŗa tēvs tikmēr bēga uz Kurzemi no Jelgavas, arī braukdams

In Memoriam

**In memory of Rolands Dennis,
born September 7, 1932, in Riga,
Latvia, passed away August 19,
2017, in Huntington Beach,
California.**

**Leaves behind his wife Anna, son
Michael, daughter Sabrina,
grandchildren Cole, Carissa,
Brooke.**

ar divriteni. Kuškēvicu ģimene 1944. gada augustu un septembri pavadīja netālu no Talsiem, līdz 11. oktobrī izbrauca no Ventspils uz Dancigu ar vācu kaŗaspēka transportkuģi *Mimi Horn*. Nākamos sešus gadus ģimene pavadīja Vācijā.

Par Vācijā nodzīvotajiem gadiem Guntis uzrakstījis *chronoloģiju*:

1944. 13. X. Iebraucām Dancigas ostā, pārsēdāmie vilcienā.

1944. 15. X. Ieradāmie bēgļu tranzītnometnē (Ščakova?).

1944. 18. X. Ar vilcienu izbraucam uz Butšteti, Tīringas pavalstī (Buttstädt, Thüringen).

1944. 23. X. Izkāpām no vilciena un gājām 9 km līdz Grosbrenbachas (Großbrenbach) ciemam, kur atradām laukstrādnieku darbu (par 0,25 reichsmarkām stundā; par visiem trim mums sanāca apmēram 100 RM nedēļā) un istabu, kuŗā dzīvot.

1945. g. janvārī par iekrāto naudu nopirku un sāku audzēt zaķus.

1945. 02. III. Mani zaķi apbēroņās.

1945. 11. IV. Amerikāņu armija mierīgi izbrauca ciemam cauri, bez neviena šāviena.

1945. 7. V. Eiropā beidzās Otrais pasaules kaŗš.

1945. 8. VI. Atkal mukām no krieviem, šoreiz uz Veimāru (Weimar). Krievi vēlāk ieguva Tīringas pavalsti apmaiņā pret sabiedroto zōnām Berlīnē.

1945. 21. VI. No Veimāras sākām iet uz rietumiem pa šoseju (Autobahn).

1945. 24. VI. Eizenachā (Eisenach) iekāpām vilcienā, kas brauca atpakaļ uz Veimāru un tad vēl tālāk uz austrumiem līdz Jēnai (Jena), bet pēc tam uz dienvidiem, uz Brombergu.

1945. 28. VI. Ieradāmie Vircburgā (Würzburg am Main), Bavārijā, nonācām dīpīšu nometnē (displaced persons camp).

1945. 10. VIII. Sāku mācīties Vircburgas nometnes latviešu ģimnazijas 2. klasē, vēlāk mani pārcēla uz 3. klasi.

1945. g. augusta sākumā mēģināju makšķerēt Mainas upē, neko nenokēru.

1945. 29. VIII. Izliku 12 naktsaķu, noķēru 1 kg sapalu (angliski *chub*).

1945. 1. IX. Iestājos skautos.

1945. 2. IX. Dienas laikā noķēru 45 ķīšus (angliski *popefish* vai *ruffe*).

1945. 3. IX. Noķēru vēl 25 ķīšus.

1945. 29. X. Ārsts man aizliedza skriet, jo palielināta sirds, bet atļāva turpināt spēlēt volejbolu.

1945. 22. XI. Iestājos stenografijas apmācību kursus.

1946. g. pavasarī ar skautiem braucām uz Alpiem

(Garmisch-Partenkirchen, Kreuzeck, Zugspitze).

1946. g. augustā vasaras nometne Vēlā (Vöhl).

1946. 12.–13. X Visu Vircburgas dīpīšu nometņu 600 latviešu brauciens ar vilcienu un kuģīti pa Reinās (Rhein) upi.

1946. 16. X. Iestājos fotografēšanas apmācību kursus.

1946. 19. X. Saņēmu sludinājumu avīzē ar Lūcijas māsas Natāles adresi Šveicē. Natāle Latvijā apprecēja šveicieti, viņiem piedzima četri bērni. Natāle ar vīru un bērniem aizbēga uz Šveici. Sāku rakstīt Natālei vēstules.

1946. 25. XI. Saņēmu pirmās pastkartes no radiem Šveicē.

1947. 05. II. Saņēmu pirmo saini no radiem Šveicē un martā vēl divus.

1947. 23.–25. V Latviešu Dziesmu svētki Eslingā, es dziedāju Vircburgas latviešu ģimnazijas korī.

1947. g. septembrī vasaras nometne Fārā (Fahr).

1947. 4.–8. IX Roveru un lielgaidu salidojums Varmenšteinachā (Warmensteinach).

1947. g. oktobrī un novembrī tante Natāle atsūtīja deviņus saiņus no Šveices (4,5 kg medus, 6 kg kafijas, 3 cigarešu paciņas, cukuru, *Ovaltine*, kartupeļus, Ziemsvētku svecītes).

1948. 27. III. Beidzu Vircburgas latviešu ģimnaziju.

1948. 25.–28. VI Fišbachas (Fischbach) latviešu Dziesmu svētki, es atkal dziedāju Vircburgas latviešu ģimnazijas korī.

1948. gada jūlijā saņēmu atļauju apciemot skautus Lucernā (Luzern), Šveicē.

1948. gada augustā vasaras nometne Gībelštātē (Giebelstadt), Vācijā.

1948. gada septembrī nopirku divriteni, ar ko apbraukāt Šveici.

1948. 02. X. Braucu ar vilcienu uz Konstanci (Konstanz) caur Augsburgu and Lindavu un tad uz Cīrichi (Zürich) un Lucernu (Luzern). Šveicē apciemāju savus trīs tēvočus, divas krustmāte un divas māšīcas.

1948. g. rudenī sāku strādāt par mācekli (angliski *apprentice*) Šindlera liftu kompanijā Lucernā.

1949. g. vasarā mācījos fiziku Cīriches universitātē.

1949. g. rudenī atgriezos Vircburgā.

1949. 09. X. Mani un četrus citus latviešu jauniešus Vircburgas nometnē iesvētīja prāvests Arkādijs Rumpēteris un mācītājs (vēlāk Losandželosā) Oskars Kleinbergs.

1950. 15. V. Iebraucām Ņujorkas ostā ar kuģi *U.S.S. General R.L. Howze* un tad ar vilcienu braucām uz Paikvilli (Pikeville) Kentukijā (Kentucky), kur tēvam piedāvāja Paikvilles koledžas (Pikeville Junior College) orķestra diriģenta darbu un mātei darbu koledžas kafetērijā (abiem par \$100 mēnesī, bezmaksas dzīvokli un maltītēm).

1950. g. vasarā sāku strādāt par dārznieku, izraudams indīgās efejas (*poison ivy*), kuņas sākumā man neizraisīja nekādas alerģiskas reakcijas (bet vēlāk gan!) un arī krāsoju ēkas no ārpusēs.

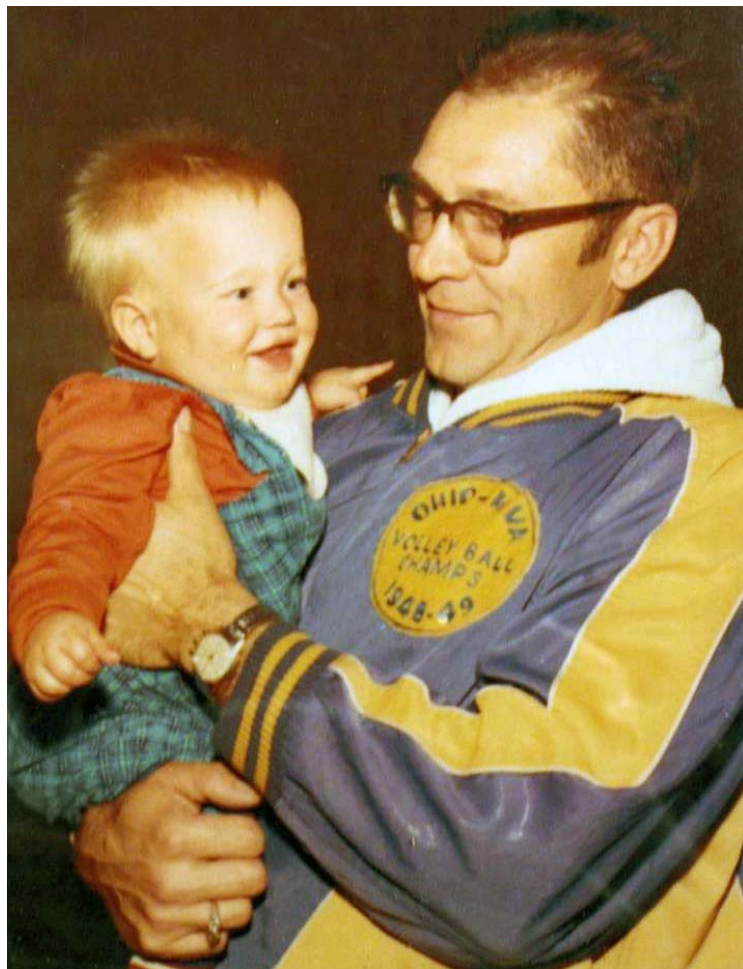
Gunša Kuškēvica chronoloģijas beigas.

Guntis Kuškēvics 1951. gadā beidza Paikvilles kolleģu un sāka apbraukāt Kentukijas *Rotary* klubus, stāstīdams par saviem piedzīvojumiem – bēgšanu no Latvijas un dzīvi dīpīšu noietnēs. Guntis ar vecākiem drīz vien pārcēlās uz Sinsinati (Cincinnati) pilsētu Ohaijo (Ohio) pavalstī, kur vecāki dabūja dzīvokļu mājas pārvaldnieku darbu. Guntis vasarā strādāja *Kroeger* pārtikas veikalu gaļas iesaiņošanas cechā un par elektriķi. Viņš iestājās Sinsinati universitātē, 1953. gadā ieguva bakalaura gradu un 1954. gadā maģistra gradu. Guntis 1956. gadā ieguva doktora gradu fizikā un kopā ar vecākiem kļuva par ASV pavalstniekiem. Guntis sāka strādāt *General Electric* lidaparātu dzinēju laboratorijas (Flight Propulsion Laboratory) raķešu nodaļā Ohaijo. Guntis 1961. gadā pārcēlās uz Pasadenu (Pasadena), Kalifornijā, un sāka strādāt *Electro-Optical Systems* firmā. Guntis bija kaislīgs slēpotājs un kalnā kāpējs, viņam patika filmēt, un brīvajā laikā viņš savas filmas rādīja dažādos slēpotāju un dabas mīļotāju (t. s. Sierra) klubos.

Guntis ar vecākiem 1963. gadā iegādājās divstāvu dzīvokļu ēku Dienvidpasadenā (South Pasadena), un laika gaitā viņš sāka iet pa jaunu karjēras taku – kļuva par dzīvokļu ēku īpašnieku un apsaimniekotāju. Guntis 1967. gadā apprecējās ar Stellu Kamradziusu, un 1968. gada sākumā viņiem piedzima dēls Ivars (viņš kopš 1986. gada dzīvo ASV austrumkrastā).

Aizritējušā gadsimta 70. gadu sākumā Guntis aktīvi iesaistījās Losandželosas latviešu nama tapšanā, īpaši līdzekļu vākšanā. Guntis palīdzēja uz latviešu namu pārvest lietotos paklājus no 1971. gada zemestrīcē sagrautās *Olive View* slimnīcas Silmārā (Sylmar). Tolaik Guntis ar otro sievu Gudrīti lielāko daļu laika veltīja savu nekustamo īpašumu apsaimniekošanai un uzturēšanai, bet kopš 80. gadiem Guntis varēja arvien vairāk laika veltīt vaļaspriekiem – medībām (pīļu, zosu, baložu, briežu, Aļaskas ziemeļbriežu, utt.), zvejošanai, kalnu un ūdens slēpošanai, Latvijas seno monētu un mūsdienu pastmarku krāšanai, ciltskoka pētīšanai, fotografēšanai un filmēšanai.

No Dienvidpasadenas pārcēlušies atkal uz Pasadenu, Guntis un Gudrīte bieži apmeklēja sarīkojumus Losandželosas latviešu namā, Guntis dziedāja Losandželosas latviešu jauktajā korī un piedalījās vairākos Dziesmu svētkos, arī XX vispārējos latviešu Dziesmu un X Deju svētkos Latvijā 1990. gadā.

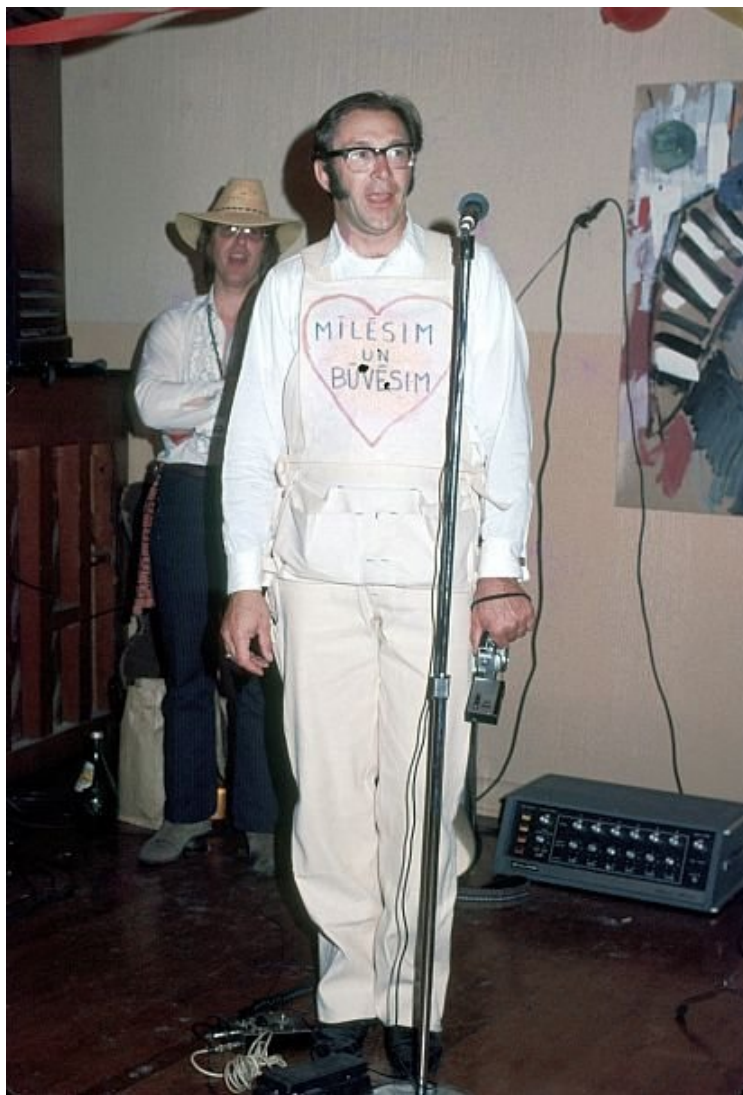
Guntis Kuškēvics ar dēlu Ivaru

Aizritējušā gadsimta 90. gadu vidū Guntis un Gudrīte pārcēlās uz Folbruku (Fallbrook) starp Losandželosu un Sandiego. Gunša un Gudrītes kalngala mājas aizmugures dārzā bija neliela avokado birzs, ko Guntis apsaimniekoja ar palīgiem, kas speciālizējās avokado potēšanā un citos ar avokado audzēšanu saistītos „firmas noslēpumos”.

Kopš 2008. gada Guntis un Gudrīte pakāpeniski samazināja savu iedzīvi un pārvācās uz pansionātu *University Village Thousand Oaks*. Guntis tur pavisam mierīgi pavadīja savas dzīves pēdējos desmit gadus, sēžot uz balkona un vērojot pa krūmiem lēkājušos trustišus.

2017. gada decembrī pārcietis smagu insultu, Guntis saprata, ka viņa dzīves lēnais saulriets gandrīz sasniedzis galapunktu. Drīz pēc dēla Ivara, abu mazdēlu – Kārļa (13 g.) un Viļa (11 g.) – un vedeklas Liānas apciemojuma 2018. gada marta beigās Gunša veselības stāvoklis diezgan strauji pasliktinājās, un 24. aprīlī sievas Gudrītes klātienē pienāca brīdis, kad viņš pēdējo reizi mierīgi ievilkā elpu.

Gunti Kuškēvici 2018. g. 4. maijā šaurā ģimenes un draugu pulkā uz pārpelnošanu Ziemeļholivudā izvadīja ilggadējā ģimenes draudzene, prāveste Daira Cilne.

Guntis Kuškēvics masku ballē

Gunša pelnu urnu apbedīs blakus tēva un mātes urnām Rotas kapsētā Ņujorkas Katskiļu kalnos.

Piemīņas ziedojumus ģimene aicina nosūtīt Losandželosas latviešu namam (dārzkopības vajadzībām) – ir iecere pie nama iestādīt Gunša Kuškēvica piemiņas koku – ozolu.

Lūgums čekus izrakstīt *Latvian Community Center* un sūtīt:

1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039-3704;

Ikvienam būs iespēja parakstīties Guntim veltītā piemiņas grāmatā.

Atmiņas par Gunša Kuškēvica dzīves gaitām var nosūtīt dēlam Ivaram:

Ivars Kuškēvics

8002 Glenside Drive

Takoma Park, MD 20912

e-pasts: klik.klik@verizon.net

vai *Facebook*

Gudrīte, Guntis, Ivars Kuškēvici

**Būt veseram un baudīt dzīvi
palīdzēs ALPF MEDICARE
PAPILDAPDROŠINĀJUMS!**

Valsts *Medicare* apdrošinājuma A un B daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu, ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts *Medicare* par visu 100% nesamaksā, tad *Deductible* un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.

ALPF Medicare papildapdrošinājums palīdz segt izdevumus, par kuriem esat atbildīgi. Mēs maksājam *VISUS Medicare* veselības aprūpes pakalpojumus. Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:

www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai var pievienoties jebkurā laikā. Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas. Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku. Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

www.LRFA.org

Tālr.: 215-635-4137

**ZIEMEĻKALIFORNIJAS
LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA**

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@sbcglobal.net

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Biroja vadītāja Sanita Vilgerte, tālr.: 415-643-9926

Aizdevumu komitejas loceklis Dienvīdkalifornijā –

Mārtiņš Andersons: 415-359-1886; 917-821-0440

Lai tikpat labi veicas arī turpmāk!

Gustavs Daugavietis ieguva pirmo vietu savā vecumgrupā *BMX* sacensībās *Las Vegas Nationals*, kas 13., 14. un 16. jūlijā notika *South Point Hotel* arēnā

Lepnais tētis Jānis Daugavietis, Gustavs un viņa no Latvijas ciemos atbraukušais brālēns Andis Daugavietis pēc sacensībām ar saņemto uzvarētāja balvu; Gustavam ir 8 gadi, savu divriteni viņš dēvē par „pelēko vilciņu”

Gustavs uz ķiveres vāc ievērojamu *BMX* braucēju parakstus, uz tās parakstījušies vismaz 18 slaveni sportisti – pasaules čempioni, uzvarētāji Olimpiskajās spēlēs

Uz ķiveres savulaik parakstījās arī Latvijas divkārtējais Olimpisko spēļu čempions riteņbraukšanā Māris Štrombergs!

Dienu pirms sacensībām Lasvegās olimpiskais čempions Konors Fīlds (Conor Field) parakstījās uz Gustava kreklīņa

BMX braucējam jābūt drosmīgam un varbūt mazliet pārgalvīgam: Gustavs virs tramplīna; tālumā redzami sniegotie kalni

Iemīlots un noderīgs vaļasprieks

Losandželosas latviešu skolas audzēknis Sebastian Jerumanis mācās *Edison Elementary School* 6. klasē, viņam ir 12 gadu, un viņam patīk spēlēt futbolu. Skolas futbola vienība ir Glendāles *American Youth Soccer Organization* dalībniece, pavisam tajā ir desmit vienību.

Sebastiana skolas vienība 2017./18. gada sezonā uzvarēja astoņās spēlēs, vienā rezultāts bija neizšķirts.

Finālsacensībās š. g. 19. martā *Edison Elementary School* futbola vienība ieguva pirmo vietu un tika atzīta par labāko. Šķita, ka finālspele, kurā Sebastian iesita divus vārtus, beigsies ar neizšķirtu rezultātu. Piecu minūšu virslaikā pirmos vārtus iesita Sebastian un pēc tam vēl divi viņa vienības futbolisti. Sacensības beidzās ar rezultātu 3:0. Katrs skolas vienības dalībnieks saņēma divas medaļas: vienu par sekmīgu sezonu, otru – par pirmo vietu.

Lepnais vectēvs

Western Yoga Therapy Fond

We are raising money to provide scholarships for our upcoming 2018 Yoga Wellness Instructor Training program, at University of California Irvine (June 29 – October 2). This Yoga Alliance accredited program has been created to serve our local community. Our graduates will have tools to immediately provide appropriate, healing Yoga techniques for people of all ages and abilities. Your individual or corporate donation will be recognized on our website (WesternYogaTherapy.com) as a donor/contributor.

Any affordable contribution is greatly appreciated (from \$10.00 – \$5,000.00).

For more information, please contact:

westernyogatherapy@gmail.com

tel: 888-405-1825

Juris Zinbergs

www.WesternYogaTherapy.com

The Baltic States at Stanford

The American Association of Baltic Studies (AABS) held its 50th anniversary conference June 1-3, 2018, on the campus of Stanford University in Palo Alto, California. Hundreds of Latvians, Lithuanians, and Estonians and their friends gathered from around the world to engage with one another and to listen to more than fifty speeches and panel presentations on a variety of historical, political, and cultural subjects. It was truly remarkable to encounter scores of young Baltic scholars involved in a wide array of specialized fields of study.

Attending the gathering often felt like walking through a history book. First keynoter and Stanford professor Norman Naimark spoke about the past decades of Baltic, Russian, and European Studies and later shared memories of his days as a Stanford student when one of his teachers was Alexander Kerensky, head of the 1917 Russian provisional government. Filmmaker James Tusty was greeted by admirers in the main lecture hall while a few feet away veteran Estonian politician Marju Lauristin, one the stars of Tusty's memorable film *The Singing Revolution*, acknowledged well-wishers.

A second keynoter, Nils Muižnieks, recently of the Council of Europe, shared his personal perspective on controversial human rights issues of recent years. Professor Valters Nollendorfs headlined one of the more noteworthy panel presentations on "Cultural Memory and Remembrance of Occupations" in which he gave a slide show about the coming major addition to the Occupation Museum in Riga. Other panel topics included World Wars I and II and the Interwar period, collaboration under foreign occupation, Baltic languages, literature and poetry, emigre memoir-writing and stories of exile, museums and archives, architecture, business and entrepreneurship, choral traditions, and challenges in health care.

Latvian Foreign Minister Edgars Rinkevičs, Latvian Ambassador to the U.S. Andris Teikmanis, former Estonian President Toomas Hendrik Ilves, now with the Hoover Institution, and Pēteris Blumbers, President of the American Latvian Association, participated in various conference functions. Others in attendance included Mārtiņš Andersons, President of the Northern California Latvian Association, Guntis Šmidchens of the University of Washington, Jaak Treiman, Estonian Counsel General in Los Angeles, and Darius Gaidys, Lithuanian General Counsel in Los Angeles.

The final night of the conference featured a preview showing of *Ashes in the Snow*, a dramatization of Ruta Sepetys's historical novel *Between Shades of Gray*.

From left: Mārtiņš Andersons, Toms Zvidriņš of the Latvian Investment and Development Agency in San Francisco, Edgar B. Anderson

Hoover Institution, Stanford University

Produced by Marius Markevicius, this remarkable film about a young woman's deportation to Siberia is expected to be in theaters later this year.

The English-language trailer to *Ashes in the Snow*: <https://www.youtube.com/watch?v=8N2xsZ0PTgg>

The conference coordinator was Liisi Esse, Associate Curator for Estonian and Baltic Studies at Stanford University Libraries. She can be reached at

Liisi.Esse@Stanford.edu

You may learn more about the AABS at the group's website: <http://aabs-balticstudies.org/>

Specifics about the 2018 Stanford event can be found here: <http://aabs2018.stanford.edu/>

The next AABS conference will take place in Gdansk, Poland, in June, 2019.

Edgar B. Anderson

McCaw Hall; Frances C. Arrillaga Alumni Center, Stanford University, Palo Alto, California

From left: Lydia Anderson, Lisa Kelley, Ruta Sepety, Lila Hillard, Edgar B. Anderson

From left: Mārtiņš Andersons, Ambassador Andris Teikmanis, Zinta Zariņa, Foreign Minister Edgars Rinkevičs, Christopher K. Zariņš, M.D (Dr. and Mrs. Zariņš hosted a reception at their home for some invited guests)

Marju Lauristin, Edgar B. Anderson

Check out: www.latvia100usa.org

- to find out what's happening in the US,
- about Ideas for Celebrating,
- about Financial Support for events,

- to join The Centennial Club
Website dedicated to Latvian American Centennial celebrations in English and Latvian. Pass the information along!

Līga Ejups ALA Dir. of Cultural Affairs

Apsveicam jubilārus!

Šogad maijā nosvinēju 93. dzimudnienu savā skaistajā, dzimtajā dzīvoklī.

Tā kā ārā daudz vairs neēju, ir patīkami būt dzīvoklī, kur pagāja mana laimīgā bērnība un agrā jaunība. Te svinēts un šīberēts un vēl stāv lielais, kokgrebumiem rotātais grāmatkapis, ko atguvu ar lielām pūlēm un krenčiem.

Guļu savā bērnistabā, skatos griestu reljefos un gaidu Princīti, pelēko kaķīti, manu seno draudziņu.

Vai nav jauki, ka to vēl var piedzīvot?

Savā Kalifornijas mājā jau septīto gadu vadu Etniskos saietus, kopā ar Bonitu.

Ērika Kārtere (Carter)

Ar lielu prieku 5. jūnijā cietojāmieš pie Losandželosas latviešu jauktā kora agrākās dalībnieces Almas Ezernieces veclaužu mītnē *Brookdale Casa Whittier* un apsveicām viņu 108 gadu jubilejā.

Alma Ezerniece dzimusi 1910. gada 5. jūnijā Latvijā. Viņas pirmais vīrs Fēlikss krita Otrā pasaules karā. Alma kopā ar bērniem Ainu un Arni devās bēgļu gaitās un sešus gadus mītinājās bēgļu nometnē Vācijā. Pēc ieceļošanas ASV viņa sākumā dzīvoja Ohaijo, vēlāk pārcēlās uz Čikāgu, kur satika otro vīru Arnoldu. Pēc vīra nāves Alma pārcēlās uz Sangabrielu un nu jau 47 gadus dzīvo Dienvidkalifornijā.

Alma Ezerniece daudzus gadus bija aktīva Losandželosas latviešu sabiedrības dalībniece. Viņai patika dejot un dziedāt. Viņa piedalījies daudzos Dziesmu svētkos. Dziedāšana un koris viņai vienmēr bijis pie sirds. Plakāts ar uzrakstu *Latvian chorus* istabā pie sienas liecina par mīlestību uz dziesmu. Pēc kora mēģinājumiem grupiņa dziedātāju nesteidzās mājās, bet pakavējās pasēdēt jautrā kompanijā latviešu nama priekšstelpā. Alma nereti bija viena no viņiem.

Alma Ezerniece ir dzīvespriecīga, jautra, asprātīga un ar izsmalcinātu humora izjūtu. Sarunas laikā Alma izmet pa kādam jociņam, un visiem ir ko pasmieties.

Cietojoties pie Almas Ezernieces, runājām par agrākajiem Dziesmu svētkiem, notikumiem Latvijā un sabiedrībā. Viņa bija patīkami pārsteigta, ka viņu atceras un apsveica jubilejā. Alma Ezerniece vienmēr ļoti priecājas par iespēju runāt latviski, jo pēdējos gados tāda ir reti.

Guna un Dāvis Reini

**Aivars Jerumanis 80 gadu jubilejā
5. jūlijā saņēma apsveikumu un puķes no
Latvijas Sibīrijas bērniem**

**17. jūlijā Aivars Jerumanis devās uz Rīgu,
lai kārtējo reizi piedalītos kinofilmu režisores
Dzintras Gekas vadītajā ceļojumā uz Sibīriju,
un pēc atgriešanās sola pastāstīt par tajā
piedzīvoto. Ceļojuma maršruts:
22. jūlijs: Rīga-Maskava-Jekaterinburga;
23. jūlijs: Blagoveščenska;
24., 25., 26. jūlijs: Silivaki, Tigda, Zeja;
27. jūlijs: Vladivostoka;
28., 29., 30. jūlijs: Petropavlovska-Kamčatka;
31. jūlijs: Kamčatka-Maskava-Rīga;
2. augusts: Rīga-Losandželosa.**

**Grupā bija 32 ceļotāji – Sibīrijā dzimušie,
agrā bērnībā izsūtītie, Sibīrijā mirušo tuvi-
nieki. Iespējams, pēc ceļojuma taps jauna
Dzintras Gekas kinofilma.**

**Liene un Guntis Lindes š. g. 14. jūlijā;
Guntis dzimis 1928. gada 14. jūlijā un šogad
svinēja 90. dzimundienu**

**Laimīga ģimene – no kr.: Karolīne,
Pēteris,
Liene un Guntis Lindes**

Es meitiņa kā puķīte...

Alises Romero un Džordža (George) Romero Jr. meitiņa Kamila Džūna (Camila June) Romero piedzima 2018. gada 3. janvārī Los Alamitos pilsētā Kalifornijā

Vecmāmiņa Ingrīda Šterna, vecvecmāmiņa Velta Purmale ar mazmeitiņu un mazmazmeitiņu Kamilu Džūnu Romero

Laimīgie vecāki Alise Romero un Džordžs Romero Jr. Ar meitiņu Kamilu Džūnu; viņa saņems Amerikas latviešu apvienības dāvāto sudraba monētu

Piezīme

Iepriekšējā (jūnija, jūlija, augusta) biļetenā ievietotajā paziņojumā par Kamilas Džūnas Romero piedzimšanu attēlu parakstos bija sajaukti jaundzimušās meitiņas un viņas māmiņas vārdi un nepareizi minēts pilsētas nosaukums, kuŗā viņa dzimusi.

Redaktore ļoti atvainojas par kļūdu.

Jauna mūziķe

Sabrinai Jerumanei ļoti patīk svētdienās nākt uz Losandželosas latviešu skolu apgūt latviešu valodu, dziedāt un dejot. Viņa apmeklēja *Edison Elementary School* un nesen sāka mācīties spēlēt trombonu. Skolas zālē 6. maijā notika koncerts, kuŗā piedalījās arī Sabrina. Skolā ir stūģu un pūtēju orķestri audzēkņiem ar priekšzināšanām un iesācējiem. Sabrina pagaidām spēlē iesācēju pūtēju orķestrī. Viņa ir nopietna, neatlaidīga un apņēmīga. Nav šaubu, ka Sabrina drīz vien varēs spēlēt orķestrī ar pamatzināšanām, un varbūt ceļš mūzikā viņu aizvedīs tālu jo tālu.

Saderinājušies

*Patīk man tā meitiņa, / Tās meitiņas valodiņa;
Tai es došu sav' rociņu, / Savu zelta gredzentiņu.*

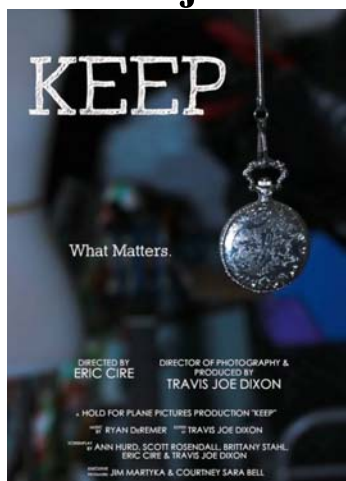
*Es savam tautiešam / Rakstiņiem cimdus devu;
Tautiets man par cimdiem / Pirka zelta gredzentiņu.*

Nikolajs Bārs un Audra Čečere 18. jūlijā devās ceļojumā uz Lielo aizu (Grand Canyon), kur Nikolajs romantiski bildināja Audru un pasniedza viņai saderināšanās gredzenu

Jūlijai Plostniecei jauna loma filmā un teātra izrādē

No š. g. 8. līdz 11. martam daudzi filmētāji no visas pasaules piedalījās *Film Racing LLC* rīkotajā *72 Hour Horror Film Race 2018*. Sacensību noteikumi ir visai īpatnēji – šausmu filmai jābūt gatavai 72 stundu laikā, rīkotāji iepriekš paziņo filmas temu, šoreiz tā bija „nopieta klūda”, vienā no ainām bija jāatveras durvīm un kaut kur jāparādās ēnai.

Filmētāji paši var izvēlēties žanru – psiholoģisku, zinātniskās fantastikas, paranormālu parādību, spocīgas kōmikas, romantisku trilleri u. tml. Sacensībās piedalījās Jūlija Plostniece ar *Hold for Plane Pictures* partneriem un žūrijai iesniedza filmu ar nosaukumu *Keep*. Tā iekļuva finālā, filmu aprīlī izrādīja balvu piešķiršanas programmā *Earl Smith Strand Theater* Džordžijas pavalsts pilsētā Marieta (Marietta). Filma ieguva otro vietu, un autori pārveda mājās balvas vairākās katēgorijās: labākais scēnārijs (Ann Hurd, Scott Rosendall, Brittany Stahl, Eric Cire, Travis Joe Dixon), labākais režisors (Eric Cire), labākais aktieņu ansamblis (Julia Plostnieks, Kiré Horton, Heather Lynn, Lauren Simon).

Jūlija Plostniece saņēma apbalvojumu katēgorijā „Labākā galvenās lomas tēlotāja”.

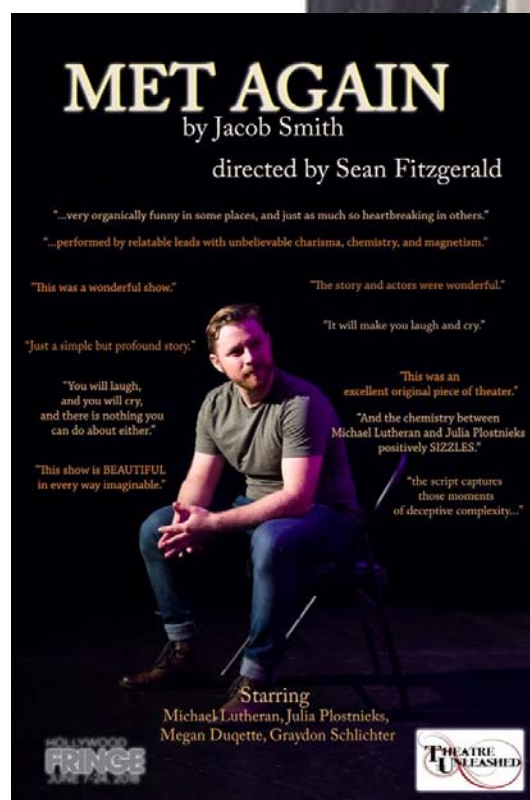
Filma *Keep* tapa 72 stundu laikā

Losandželosā no 10. līdz 24. jūnijam notika gadskārtējais *The Hollywood Fringe Festival*, kad teātros, parkos, klubos, baznīcās, restorānos un gluži negaidītās vietās bija iespējams noskatīties visdažādākās izrādes.

31. maijā, 2., 9., 17., 21. un 23. jūnijā *STUDIO/STAGE* (520 N. Western Ave) izrādīja *Theatre Unleashed* iestudēto Jakoba Smita (Jacob Smith) lugu *Met Again* (tā bija pirmizrāde pasaulē), kurā Jūlija Plostniece tēloja galveno lomu.

Luga ir par mīlestību, tās sākumu, negaidītiem līkločiem un kā dažādi notikumi, attiecības, sarunas, svinības, strīdi un pieredze var ietekmēt cilvēku savstarpējās attiecības.

Talantīgā aktrise Jūlija Plostniece apliecinājusi, ka prot iejusties visdažādākajās lomās.

Dziesmu svētkos mēs gavilējām no visas sirds!

Katram par XXVI Vispārējiem latviešu Dziesmu un XVI Deju svētkiem noteikti ir savs stāsts, un nav šaubu, ka ikviens viedoklis ir: tie bija vienreizēji! Grūti aprakstīt gaisotni, kāda svētku laikā valdīja Rīgā. Pilsēta bija svētku rotā, visur karogi, svētku daļībnieki tautastērpos, priecīgi, laimīgi, liksmi, kaut arī slodze viņiem bija neiedomājami liela. Gājiens 1. jūlijā ilga septiņas stundas! Šķiet, ka cauri Rīgai no Daugavmalas līdz Skonto stadionam izgāja visa Latvija. Vai kāda Rožu parāde Losandželosā un gājiens Ņujorkā Pateicības dienā ildzis septiņas stundas? Gājienu skatījos, stāvot Brīvības ielā, tieši pretim tribīnēm ar sēdvietām, uz tām iepriekš varēja iegādāties biļetes. Šķiet, tur sēdēja diplomāti, viens centīgi ilgu laiku turēja Zviedrijas karogu. Taču tribīnes ātri vien tukšojās, diplomāti septiņas stundas nosēdēt nespēja! Protams, retojās arī stāvēju rindas, kas sākumā bija ciešas. Pa gājiena laiku mierīgi varēja aiziet pusdie-

nās un, pārbraucot mājās, turpināt skatīšanos tālrādē!

2. jūlijā Rīgas latviešu biedrībā notika Pasaules latviešu dienas konference „Latvieši pasaulē – piederīgi Latvijai. Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšana un attīstība”. Konferenci atklāja Latvijas prezidents Raimonds Vējonis, uzrunu teica Latvijas Republikas Saeimas priekšsēde Ināra Mūrniece, Latvijas Republikas kultūras ministre Dace Melbārde, Pasaules brīvo latviešu apvienības priekšsēde Kristīne Saulīte. Bija lekcijas, referāti, pārrunas par Dziesmu un Deju svētku vēsturi, nākotni un tradīcijas attīstību Latvijā un ārvalstīs, kuŗās piedalījās Latvijas un ārzemju latviešu deju kopu vadītāji un koŗu diriģenti, vairāku organizāciju vadītāji un pārstāvji. Diemžēl no Losandželas latviešiem klausītāju vidū bija vēl vienīgi Dziesma Tetere, Ivars Mičulis reģistrējies, bet nav varējis atnākt.

Dziesma Tetere man uzdāvināja biļeti uz Andreja Jansona un Alberta Legzdiņa dziesmuspēles „Brīnumputns” izrādi 3. jūlija vakarā VEF kultūras pilī. Dziesmuspēle ir pēc Annas Brigaderes pasaku lugas „Lolītas brīnumputns”, režisore bija Andra Berkolda, pēc svētkiem to izrādīja arī Rēzeknē, koncertzālē „Gors”, Liepājas un Daugavpils teātrī, Vidzemes koncertzālē „Cēsis”. Lomas tēloja Latvijas un ārzemju latviešu jaunieši, orķestrī spēlēja Latvijas mūzikas skolu audzēkņi no Rīgas,

No labās: dziesmuspēles „Brīnumputns” režisore Andra Berkolda un Dziesmu svētku brīvprātīga darbiniece Gunta Lujāne

Dziesmuspēles „Brīnumputns” komponists un dirģents Andrejs Jansons un Plēnes lomas tēlotāja Annija Tetere Rēzeknes koncertzālē „Gors”

Vairākās dziesmuspēles „Brīnumputns” izrādēs Annija Tetere tēloja Kēniņieni

Annija Tetere (vidū) ar radiem, draugiem, paziņām pēc dziesmuspēles „Brīnumputns” dienas izrādes 3. jūlijā VEF kultūras pilī

Cēsīm, Ogres, Jelgavas, Mārupes.

Annijai dziesmuspēlē bija divas lomas, 3. jūlija dienas izrādē viņa tēloja Ķēniņieni. Man izdevās Anniju redzēt Plēnes lomā, un jāteic – viņa bija nepārspējama! Annijas kustīgums, dzīvesprieks, iejušanās tēlā ir apbrīnojama; daži izrādes fragmenti apskatāmi *Youtube*:

<https://m.youtube.com/watch?v=P9yldBWW2wY&feature=youtu.be>

Dziesmu svētku sarīkojumi Rīgā notika 30 vietās – koncertzālēs, parkos, stadionos, sporta un izstāžu zālēs, skolās, Brīvdabas muzejā, teātros, dievnamos, turklāt daudzi lielākā daļa bija bez maksas.

Dziesmu svētkiem reģistrējās 43 219 dalībnieku.

Lieluzvedumā „Māras zeme” piedalījās vairāk nekā 18 000 dejotāju. Uz deju lieluzvedumu biļetes bija izpirktas, bet to varēja un var noskatīties tālrādē:

<http://replay.lsm.lv/lv/ieraksts/ltv/134905/xxvi-visparejie-latviesu-dziesmu-un-xvi-deju-svetki-deju-lieluzvedums-maras-zeme>

Labs draugs, rūvenietis Normunds Medens man uzdāvināja biļeti uz Dziesmu svētku nobeiguma koncertu 8. jūlijā. Dziesmu svētku estrāde ir pārbūvēta, paplašināta un labiekārtota, tagad ir daudz vairāk vietu dziedātājiem un skatītājiem. Zem skatītāju platformas divos līmeņos ir pietiekami liela platība tirdzniecības vietām, kur varēja nopirkt suvenīrus un ēdamo.

Pēc statistikas datiem Mežaparkā koncertā „Zvaigžņu ceļā” dziedāja 16500 koristu, koncertu noklausījās vairāk nekā 67 000 apmeklētāju. Koncerts ilga no pulksten astoņiem vakarā līdz pusvienam no rīta. Programmas veidotāji īpašu uzmanību bija pievērsuši Dziesmu svētku vēsturei. Skanēja labi pazīstamas ievērojamu latviešu komponistu dziesmas, tika godināti agrāko svētku diriģenti, sōlistu, orķestru, dejotāju priekšnesumi bija nevai-

Mežaparka aleja, kas ved uz Dziesmu svētku estrādi, svētku laikā bija rotāta valsts karogiem; līdz 18. novembrim Rīgā plīvos 1200 karogu

Tamāra un Edvīns Rūši svētkos dziedāja apvienotajā ASV un Kanadas korī; pirms nobeiguma koncerta viņi izmantoja lielveikala Rimi piedāvājumu nofotografēties pie Dziesmu svētku estrādes, no saliekamiem burtiem paši izveidojot savas pilsētas nosaukumu

nojami un dziļi aizkustināja. Diemžēl nesagaidīju savu mīļāko koŗa dziesmu – Jāņa Norviļa „Balsis”.

Pēc koncerta līdz pulksten pieciem rītā notika koristu un klausītāju sadziedāšanās, viņu vidū bijuši arī Ivars Mičulis ar mazbērniem no Kanadas un ASV, Annija Tetera, Tamāra un Edvīns Rūši un noteikti vēl citi Losandželosas latvieši. Nākamā diena, 9. jūlijs, Latvijā bija brīvdiena, lai svētku dalībnieki var atpūsties.

Svētku laikā varēja arī labi pamieloties. Rīgā ikviens gardēdis var atrast savu paradīzi. Netrūkst krodziņu, ēstuvju, restorānu, ieskrietuvju, cenas ir mērenas un ēdieni izsmalcināti. Lielveikalā Rimi var nopirkt gardu maizi, dārzeņu rīkas, uz vietas cep pīrāgus, ir kūpinājumi, kādu Amerikā nav. *Latvijas Balzama* veikalos tagad piedāvā balzamu ne tikai ar upeņu, bet arī ar ķiršu un ruma garšu. Kur nu vēl fantastiskā karstā baltā šokolāde kafejnīcā „Melnais balzams” Kaļķu ielā 10! Vērts iegriezties restorānā „Steiku chaoss” Līvu laukumā un kādā no francūža Filipe Laranē kafejnīcām *Cadets de Gascogne*. Sviesta radziņus, ko Francijā sauc par *el cruasán*, te var dabūt ar šķiņķa un siera pildījumu.

Svētki bija izcili un neaizmirstami. Gods un slava rīkotājiem, kā arī apmēram 1300 brīvprātīgajiem darbiniekiem – viena no tiem bija DK latviešu biedrības agrākā biedre Gunta Lujāne, tagad viņa dzīvo Kalamazū. Kārtējo reizi pierādījām, ka mēs, latvieši, neesam gaŗlaicīgi – mums ir stāja, protam svinēt, atbalstīt cits citu, būt vienoti. Turklāt pasaules līmeņa kultūras dzīve rit arī ārpus Rīgas, no Rēzeknes līdz Liepājai.

Par Dziesmu svētkiem bija pat ievietots raksts laikraksta *The New York Times* 11. jūlija numura pirmajā lappusē!

Par laimi tautastērpjiem ilgi skapjos nebūs jāglabājas, 2019. gadā no 4. līdz 7. jūlijam būs Dziesmu svētki Toronto!

Astra Moora

Dziesmu un Deju svētku gājiena ainas

Daina un Laima Reimanes svētkos dejoja Sietlas „Trejdeksnīti”

Liepājas koŗa „Līva” dalībnieki savā pulkā aicināja agrāko liepājnieci Silviju Milleri (pēdējā rindā trešā no labās puses)

Daira, Pēteris un Kaija Staško dziedāja diriģenta Juŗa Ņeniŗa vadītājā Toronto latvieŗu koŗī „Ziemelis”

Toronto koŗī „Ziemelis” dziedāja arī Tamāra un Edvīns Rūŗi (vēl Markus Staško un Māra Zommere)

Arnīs Tolks dziedāja un gāŗienā gāŗa kopā ar diriģentes Vizmas Maksiņas vadītā Toronto kamerkoŗa „Dzirksts” dalībniekiem; ŗim koŗim pievienoŗas arī Ivars Miŗulis

Diriģenta Kāŗļa Veilanda vadītājā Sanfrancisko latvieŗu koŗī dziedāja Dziesma, Ēriks un Annija Teteri (attēlā pa labi), augŗējā attēlā vidū koŗa dalībnieks Mārtiņŗ Andersons

Gāŗiena dalībniekus sirsnīgi sveica Diāna Zaŗe, Līzīte Herona, Juris Zinbergs

Saeimas vēlēšanas tuvojas, par ko balsot?

Esmu Rīgas Techniskās universitātes students. Jau kādu laiku cenšos apgūt Reģionālās attīstības un pilsētas ekonomikas kursu. Ceru, ka izdosies, jo līdz šim esmu bijis gana neveiksmīgs mūzikā, lauksaimniecībā, uzņēmumdarbībā un arī mīlestībā. Irōniskā kārtā tas viss gan ļoti labi sader kopā... Protams varētu vainot valsti, bet vai tas būtu godīgi? Man ir 33 gadu un daudz jādodom par manu vietu Latvijā. Vai man tā ir? Vai būs? Vai vajag? Ir daudz veiksmīgāku latviešu par mani – draugi mūziķi, mani radinieki lauksaimnieki, pazīstu spējīgus uzņēmējus. Reizēm pats sev jautāju: „Kāpēc es neesmu tikpat veiksmīgs?” Varbūt vajadzīgs laiks, līdz arī man atrastos vieta? Varbūt kļūt par politiķi? Un tad rodas vēl cits jautājums: „Vai vajag”?

Par piedošanu

Kad presē parādījās ziņa, ka Pēteris Sprogis piekritis pieņemt labi zināma politiskā spēka piedāvājumu kandidēt par Latvijas valsts prezidentu, mani pārņēma dusmas, izmisums un kas tik vēl ne... Vēlāk gan manas domas mainījās. Vai tad es nespēju piedot savam tautietim, ja viņš alkst pēc varas? Varu, jo Padomju Savienībā 50 gadu tas bija liegts. Tad ienāca prātā doma, ka, iespējams, Pēteris Sprogis, kalpojot Baptistu draudzē, arī nevar atrast savu vietu Latvijā. Un, kad partija aicināja, viņš juta iespēju. Kā zināms, pie mums pieņemts izmantot iespējas... Varbūt pat ar augstāku misiju, nekā tiem politiķiem, kuŗi jau sēž Saeimas krēslos.

Šīs Saeimas valdīšanas laikā ir daudz dzirdēts par netīro naudu, ietekmes sfairām un lobijiem. Reizēm tas viss atgādina zooloģisko dārzu, kur katrai partijai ir sava barības ķēde. Vai es to atzīstu vai nosodu? Varbūt man arī, līdzīgi kā Sproga kungam, vajadzētu pievienoties kādam politiskajam spēkam. Tomēr uz kāda pamata varu cerēt, ka, iegūstot krēslu Saeimā, es rīkotos savādāk – „labāk”? Vai mans darbs būtu atklātāks? Un ja nu man neizdodas labāk?

Kāpēc es nevaru piedot saviem tautiešiem naudaskāri, varaskāri, negausību? Kāpēc ir tik grūti saprast manu tautiešu vēlmi izsisties, izmantot izdevību un, ja nepieciešams, pagrūst malā citu? Manuprāt, ja es nevaru piedot, tad man nav ko „līst” politikā. Iespējams, visas šīs cilvēkiem tik raksturīgās īpašības piemīt arī man. No kurienes? No 50 gadu okupācijas laika!

Skaidrs, ka mūsu politiķu kāre pēc visa cilvēkiem raksturīgā būtu remdināta, ja Ulmaņlaiki 1940. gadā neaprautos tik strauji. Mēs visi būtu labāk paēduši un veiksmīgāki, ja nebūtu šo okupācijas gadu. Mums būtu ticis vairāk gan laimes, gan veiksmes, varbūt pat paliktu pāri. Bet bija, kā bija. Tādēļ jāpiedod. Kam un cik lielā mērā – par šo jautājumu katram jāpadomā individuāli.

Valoda, kultūra, zeme

Lai lielāks ir tas, kas mūs vieno nekā tas, kas mūs šķel! Domājot par Latvijas nākotni, svarīgākais ir: **valoda, kultūra, zeme**. Domāju, ka par to mūsu tautā domstarpību nebūtu (protams, etniskajām minoritātēm varētu būt cits viedoklis). Ja varam vienoties par to, kāda problēma rudenī piedalīties vēlēšanās? Katrai koalīcijas partijai kāda no šīm vērtībām ir

vistuvākā. Piemēram, valodu sargā Nacionālā apvienība. Reizēm liekas, ka pat ar liulgabalu, bet pieņemsim, ka tas ir svarīgi. Tiesa, iespējams, Nacionālā apvienība pārspīlē ko citu, piemēram, 16. marta izcelšanu. Šim politiskajam spēkam ir ietekme dažās tieslietu sistēmas nozarēs. Taču šīs partijas biedri Saeimā cīnīsies par latviešu valodu līdz pēdējam!

Lai gan kultūras ministrija nav Vienotības pārzinā, šī partija īpaši cildina eiropiskās kultūras vērtības, piemēram, brīvo mīlestību, moderno izglītību, eiropisku domāšanu un rīcību. Vienotības atslēgas uz Saeimas krēsliem ir Eiropas kults un tā saglabāšana. Mūs ar Eiropas vadošo valsti Vāciju vieno 700 gadu sena kopīga vēsture. Latvijas pilsētas bija Hanzas savienībā. Nīderlandes karalis ir Kurzemes hercoga Jēkaba dinastijas pēctecis. Mēs esam Eiropas daļa. Vienotībā ir Eiropas Parlamenta deputāti – Inese Vaidere, Krišjānis Kariņš, Valdis Dombrovskis. Arī partijas ārējā komunikācija priekšvēlēšanu cīņā attiecībās ar citiem politiskajiem spēkiem ir kultūrāla. Partija apguvusi iekšējo kultūru pēc nesaskaņām, kādas radās pēc Solvitas Āboltiņas aiziešanas. Šis politiskais spēks darījis daudz laba. Nebūsim naīvi, pēc 2010. gada krīzes bez šīs partijas, iespējams, mēs šodien būtu bēdīgākā situācijā.

Zaļie un Zemnieki – skaidrs, ka šim politiskajam spēkam rūp tautsaimniecība, respektīvi zeme. Viņi gatavi tirgoties ar krieviem un vāciešiem, lai zeme plauktu un zeltu – lēto gāzi pīrkt no Krievijas un dzelzsceļa būvniecību un apkalpošanu piedāvāt Ķīnai. Tas nav nosodāms. Naudu vajag medicīnai, armijai, izglītībai, kultūrai, zinātnēi. Šim politiskajam spēkam rūp lauksaimnieki, kuŗiem nepārprotami būs liela nozīme Latvijas nākotnes prioritāšu sarakstā. Arī mūsu ostas. Tās tiek labi apsaimniekotas, kas neapšaubāmi dod labumu arī vienkāršajai tautai. Zaļie un Zemnieki vienmēr augstu vērtēs zemi un tās labumus.

Par vēlēšanām

Mums jāciens savi politiķi pat tad, ja neesam ar mieru pieņemt viņu spēles noteikumus. Tāda ir sociālā atbildība un cena par mūsu brīvību.

Ja turpināsim zaudēt enerģiju un resursus cīņā cits ar citu, tad etniskā minoritāte, kam Latvijā nav maza nozīme, neapšaubāmi no gada uz gadu gūs arvien lielākus panākumus. Mēs esam individuālistu nācija, tomēr reizēm jāatmet šis viensētnieka princips un jāvienojas. Mūsu politiķiem tā vietā, lai cīnītos par savu individuālo ietekmi un citu latviešu politiķu nomelnošanu, būtu jārisina problēmas izglītībā un medicīnā, jānovērš sociālā nevienlīdzība, jākoncentrējas uz prioritātēm tautsaimniecībā. Nerausim cits citam maizi ārā no mutes! Mūsu taču ir tik maz! Mums nav laika savstarpējām cīņām, ja gribam normāli attīstīties. Tāpēc es došos uz vēlēšanām un balsošu par vienu no politiskajām partijām, kuŗas patlaban ir koalīcijā. Man nav ticības jauniem varoņiem, jo reizēm jaunu partiju nodibina tie paši vecie politiķi. Politika ir spēle, kuŗā mums visiem jāizdzīvo, un mēģināsim savu politiķi – latvieti – saprast.

Normunds Medens

Informācija par 13. Saeimas vēlēšanām

2018. gada 6. oktobrī Latvijā notiks 13. Saeimas vēlēšanas. Balsot vēlēšanās varēs Latvijas pavalstnieki, kuŗi vēlēšanu dienā būs sasnieguši 18 gadu vecumu un kuŗiem būs derīga Latvijas pavalstnieka pase. Vēlēšanu iecirkņi ārvalstīs ir iekļauti Rīgas vēlēšanu apgabalā, tāpēc vēlētaji ārvalstīs varēs balsot par Rīgas vēlēšanu apgabalā reģistrētajiem deputātu kandidātu sarakstiem.

ASV dzīvojošiem vēlētajiem būs divas iespējas, kā nobalsot 13. Saeimas vēlēšanās:

1) vēlēšanu dienā, 6. oktobrī, personīgi balsot kādā no ārvalstīs vai Latvijā izveidotiem vēlēšanu iecirkņiem;

2) nobalsot pa pastu, iepriekš piesakoties Latvijas vēstniecībā ASV, Vašingtonā.

13. Saeimas vēlēšanu dienā varēs nobalsot personīgi jebkuŗā ārvalstī vai Latvijā izveidotā vēlēšanu iecirknī. Iecirkņi būs atvērti no plkst. 7.00 rītā līdz plkst. 8.00 vakarā pēc vietējā laika.

Ārvalstīs izveidoto vēlēšanu iecirkņu adreses varēs atrast Latvijas Centrālās Vēlēšanu komisijas vietnē tīmeklī: www.cvk.lv

Kā var pieteikties balsošanai pa pastu?

Ja vēlētais vēlēšanu dienā nevarēs ierasties personīgi vēlēšanu iecirknī, lai nobalsotu, ir iespēja pieteikties balsošanai pa pastu Latvijas vēstniecībā ASV (2306 Massachusetts Avenue NW, Washington, DC 20008).

Pieteikties balsošanai pa pastu var līdz 14. septembrim, uzrādot derīgu Latvijas pavalstnieka pasi un aizpildot iesniegumu.

Iesniegumā jānorāda: vārds, uzvārds; personas kods; dzīvesvietas adrese; adrese ASV, uz kuŗu nosūtāmi vēlēšanu materiāli; iesnieguma aizpildīšanas vieta un datums.

Iesnieguma veidlapu var aizpildīt vēstniecībā vai iepriekš izdrukāt no Latvijas vēstniecības ASV vai Latvijas Centrālās vēlēšanu komisijas vietnes tīmeklī („Iesniegums balsošanai pa pastu no ārvalstīm”). Iesniegumu var rakstīt brīvā formā, rokrakstā vai datorrakstā.

Saņemot iesniegumu, vēstniecības darbinieks reģistrēs vēlētajū balsotāju sarakstā, iespiedīs pasē spiedogu par dalību 13. Saeimas vēlēšanās un izsniegs izziņu, ka vēlētais ir reģistrēts balsošanai pa pastu.

Latvijas vēstniecības ASV darba laiks, kad var pieteikties balsošanai pa pastu, ir: pirmdienās no plkst. 1.00 līdz plkst. 4.00; otrdienās un ceturtdienās no plkst. 10.00 līdz plkst. 1.00.

Ja vēlētajam nav iespējas personiski ierasties vēstniecībā, lai pieteiktos balsošanai pa pastu, iesniegumu un pasi vēstniecībā var nogādāt starpnieks, piemēram, kāda

uzticamības persona, pastnieks (USPS) vai pasta kurjērs (UPS, DHL, FedEx). Ja pase un iesniegums vēstniecībā tiek nogādāti ar pastnieku vai pasta kurjēru, vēlētajam pašam jāapmaksā pasta pakalpojumi pases un izsniegtās izziņas nosūtīšanai atpakaļ – vēstniecībai kopā ar pasi un iesniegumu jānosūta arī iepriekš apmaksāta aploksne pases un izziņas nosūtīšanai atpakaļ vēlētajam ar ierakstītu pastu (USPS) vai kurjērpastu (UPS, DHL, FedEx). Vēstniecība neuzņemas atbildību par pasta vai starpnieka pakalpojumu kvalitāti.

Līdz 14. septembrim vēlētajam būs tiesības mainīt adresi, uz kuŗu saņemt balsošanas materiālus. Par vēlmi mainīt adresi būs jāpaziņo vēstniecībai līdz 14. septembrim.

Jāievēro, ka piesakoties balsošanai pa pastu un, ja pasē par to iespiests zīmogs, lēmumu vairs mainīt nevarēs un balsot vēlēšanu iecirknī nebūs iespējams.

Kā varēs nobalsot pa pastu?

Ja vēlētais būs pieteicies balsošanai pa pastu, vēstniecības darbinieks vēlēšanu materiālus uz vēlētajā iesniegumā norādīto adresi izsūtīs laikā no 2018. gada 15. līdz 24. septembrim.

Saņemot pa pastu nosūtītos vēlēšanu materiālus, būs jārikojas saskaņā ar klāt pievienoto instrukciju.

Vēlētajam savs balsojums vēstniecībai būs jānosūta ar tādu aprēķinu, lai vēstniecība to saņemtu līdz vēlēšanu dienai – 2018. gada 6. oktobrim.

Informācija par 13. Saeimas vēlēšanām atrodama Latvijas Centrālās vēlēšanu komisijas vietnē tīmeklī: www.cvk.lv un Latvijas vēstniecības ASV vietnē: www.mfa.gov.lv/usa/velesanas-2018

Tur atrodama arī informācija par politiskajām partijām, to priekšvēlēšanu programmām, kā arī 13. Saeimas vēlēšanu deputātu kandidātiem, tiklīdz šī informācija tiks publiskota. No 2018. gada 1. oktobra noteiktos laikos arī vēlēšanu iecirkņos varēs iepazīties ar deputātu kandidātu sarakstiem, ziņām par kandidātiem un priekšvēlēšanu programmām.

Latvijas vēstniecība aicina sazināties ar vēstniecības Konsulāro nodaļu, ja ir kādi jautājumi; tālr.: 202-328-2883, 202-328-2882 vai 202-328-2881 e-pasts: consulate.usa@mfa.gov.lv [Facebook.com/EmbassyofLatviainUS/](https://www.facebook.com/EmbassyofLatviainUS/) un [Twitter.com/Latvia_USA](https://twitter.com/Latvia_USA)

Losandželosas vēlēšanu iecirknis latviešu namā 6. oktobrī būs atvērts no pulksten septiņiem rītā līdz astoņiem vakarā.

Vēlēšanu komisijas locekļi: Sandra Gulbe, Valdis Ķeris, Ivars Miculis, Dziesma Tetere.

Dzīve austrumu krastā

Turpinājums

Laiks skrien vēja spārnēm, bijuši vairāki ļoti interesanti piedzīvojumi, viens no tiem – 7. aprīlī Latvijas 100 gadu jubilejai veltītā Ņujorkas *Knicks* un Milvoku *Bucks* basketbola spēle slavenajā *Madison Square Garden (MSG)* zālē. Pirms spēles pulksten četros latvieši „okupēja” krodziņu *Stitch Bar & Lounge* 8. avēnijā, un sanāca tik daudz, ka pat adatai nebija, kur nokrist. Latvijas tālrādes reportieri čakli visu filmēja un vēlāk Latvijas tālrādes ziņu raidījumā redzēju sevi stāvam rindā, lai tiktu krodziņā iekšā. Satiku sen neredzētus draugus, iepazinās ar citiem Ņujorkas latviešiem.

Ieradās Latvijas valsts prezidents Raimonds Vējonis un citas Latvijas amatpersonas ASV – Apvienoto Nāciju Organizācijas vēstnieks Jānis Mažeiks, Latvijas Republikas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks ASV Andris Teikmanis un Latvijas goda konsuls Ņujorkā Daris Gunārs Dēliņš.

Pēc prezidenta apsveikuma visi kopā dziedāja Latvijas valsts himnu. Kas vēlējās, varēja ar prezidentu nofotografēties. Amerikas latviešu jaunatnes apvienības pārstāvji rīkoja izlozi, kuņā bija iespēja laimēt dažādas dāvanas, piedāvāja uzrakstīt sveicienus Ņujorkas *Knicks*

No kr. Inta Šķiņķe un Anita Bataraga

vienībai un Kristapam Porziņģim, novēlot drīzāk sadziedēt 6. februārī sarautās ceļgala krusteniskās saites un atgriezties basketbola laukumā. Krodziņā pārdeva dzērienus *Porzingis Zinger* un kokteiļus „Lai dzīvo sveiks!”.

Madison Square Garden tovakar bijuši 19 812 skatītāju, no tiem vairāk nekā 700 ASV, Latvijas, Anglijas, Kanadas un Austrālijas latviešu.

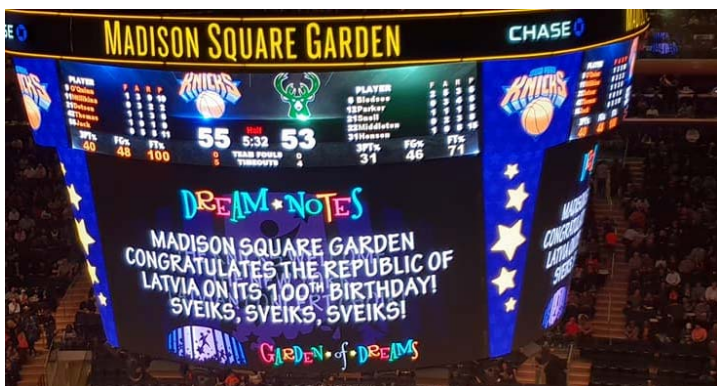
Pirms spēles sākuma Ņujorkas latviešu koris dziedāja ASV valsts himnu, un Latvijas prezidents Raimonds Vējonis laukumā tikās ar *Knicks* zvaigzni Kristapu Porziņģi. Viņi apmainījās dāvanām – Kristaps Porziņģis prezidentam uzdāvināja īpašu *Knicks* kreklu ar uzrakstu

„Vējonis 100” un sporta kurpes, prezidents Kristapam Porziņģim pasniedza Latvijas 100 gadu jubilejai veltītu kreklu.

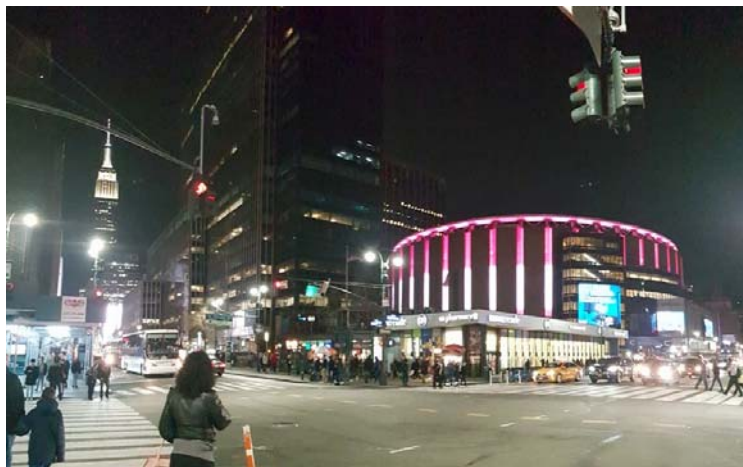
Latvijas Republikas goda konsulu Dari Dēliņu uzaicināja uz pārrunām par Porziņģim un Latvijas 100 gadu jubilejai veltītu spēli. Un viss izdevās! Daudz palīdzēja Ņujorkas latviešu organizāciju padomes priekšsēde Anita Bataraga, Amerikas Latviešu jaunatnes apvienības priekšsēde Līna Bataraga un neskaitāmi brīvprātīgie. Tas bija bezgala jauks vakars, kaut arī *Knicks* savā laukumā ar 102:115 zaudēja Milvoku *Bucks* vienībai.

Kādā stendā pārdeva *Knicks* cepurītes ar Latvijas karogu, vienā no arēnas kafējnīcām svaigi ceptus pīrāgus, dārgus gan – trīs par deviņiem dolāriem, bet visi ātri izpirkti!

Ierosinātāja šim *Latvian Heritage Night* vakaram *Madison Square Garden* bija Ņujorkas latvieti Inta Šķiņķe. Viņa neatlaidīgi runāja ar vairākiem *MSG* administrācijas pārstāvjiem, un pērn novembrī viņu kopā ar

Vakarā *MSG* ēka bija izgaismota Latvijas karoga krāsās. Izskatījās ļoti iespaidīgi!

Kristaps Porziņģis ir slavenākais latvietis Amerikā. Pietiek minēt viņa vārdu, lai dabūtu atlaidi pat lielveikalā. Nesen no Talsiem atbraukušie paziņas Ņujorkā gribēja nopirkt savām dvīnēm kleitiņas, kas kopā maksāja 50 dolaru. Pārdevējs, uzzinājis, ka viņi ir no Porziņģa valsts Latvijas, pārdevis abas kleitiņas par puscenu.

Pirmo reizi biju latviešu īpašumā Priedaine, kur Ērika Raistera fonda pārstāves Anita Bataraga un Sarma Mužniece Liepiņa 8. aprīlī man pasniedza 2018. gada Ērika Raistera fonda piemiņas balvu par ilggadēju darbu žurnālistikā un notika mūziķu ansambļa „ImantaDimanta un draugi” koncerts.

Ņuheivenā 22. aprīlī ģenerāļa Dāvida Vūstera (Wooster) vārdā nosauktajā laukumā notika 45. gadskārtējais *Cherry Blossom Festival*, mazliet gan par agru, jo ķirši uzziedēja vismaz nedēļu vēlāk. Diena bija jauka, laukumu pildīja pārdevēju stendi, apmeklētāji pie autoveikaliņiem stāvēja rindā pēc ēdiena, vēroja priekšnesumus uz estrādes. Taču Vērmanes dārza tirdziņš svētku reizēs Rīgā ir nesalīdzināmi pārāks!

Ķirši noziedēja ļoti ātri, ziedlapiņas nobira, un tad šķita, ka ielas klāj rozā sniegš! Ļoti ātri noziedēja arī narcises, tulpes, īrisi, un pilsēta drīz vien kļuva daudz tukšāka, jo studentiem sākās vasaras brīvdienas. Tie, kuŗi augstskolu beidz, daudzas savas mantas izliek uz ielas, lai ņem, kas grib. Pastā tomēr bija lielas rindas, jo citi vērtīgāko sasaiņoja kastēs un sūtīja uz mājām.

Pamazām iepazīstos ar pilsētu, tās mūzejā uzzināju, ka Ņuheivenā 1878. gadā izveidota pasaulē pirmā tālrunu centrāle. Aleksandrs Bells 1876. gadā bija izgudrojis tālrūni, 1877. gadā atbrauca uz Ņuheivenu par to pastāstīt un parādīt, kā tas darbojas. Viens no klausītājiem, Džordžs Kojs (George W. Coy), izdomāja, ka sakarus atvieglotu manuālais komutators. Četrus gadus pēc tālruna izgudrošanas Amerikā tika ierīkota pirmā publiskā tālruna kabīne. Kur? Protams, Konektikutā!

Ļoti ērti bija aizbraukt uz Amerikas latviešu apvienības 67. kongresu Vašingtonā (DC) – Ņuheivenā iekāpu vilcienā, bez kādas pārsēšanās izkāpu galapunktā un aizgāju uz viesnīcu, kas bija ļoti tuvu stacijai.

Līgo vakarā biju Ņudžersijas latviešu biedrības centrā Priedaine. Ja vēl dzīvotu Losandželosā, noteikti būtu braukusi uz *Rio de Los Angeles State Park* un līgotu kopā ar mīļajiem, senajiem draugiem, kuŗi redzami attēlā uz biļetena vāka.

Līgo vakara Priedainē rīkotāji stāstīja, ka šogad daudz mazāk apmeklētāju, jo daudzi jau devušies uz Latviju. Bija bagātīgs tirdziņš, kur varēja nopirkt pat Jāņu vainagus, dažādas Latvijas preces, grāmatas, žurnālus, darbības bārs un bufete. „Dzintara galda” saimnieces piedāvāja latviešu ēdienus. Koncertā mūzicēja ansamblis

„Madara, Lauris, Jānis, Valters un Lars”, dziedāja jauna sōliste Evija Sloka. Koncerts varēja būt jautrāks, apmeklētāji vairākkārt sauca, lai dzied priecīgākas dziesmas, jo ir taču Līgo vakars, nevis bēres. Pie ugunskura notika sadziedāšanās, Ņudžersijas latviešu biedrības priekšnieks Jānis Students spēlēja akordeonu. Laiks bija ļoti jauks, silts, bet ne karsts, lietus nelija, lai gan laika pa-reģi to solīja.

Gribu vēl palielīties, ka beidzot esmu bijusi Masačusetas pavalsts pilsētas Lenoksas slavenajā Tanglvudas mūzikas centrā, kur ir Bostonas simfōniskā orķestrā vasaras mājvieta. Palaimējās 14. jūlijā noklausīties Džakomo Pučīni operas „Bohēma” skatuves uzvedumu, diriģents bija Andris Nelsons, Mimī lomā – Kristīne Opolais! Mūzikas centrs ir 1938. gadā celta augsta nojume ar jumtu, tajā ir 5100 sēdvietu. Man tā ļoti atgādināja Dzintaros 1960. gadā celto vasaras koncertzāli, kur arī jumts nosedz estrādi un sēdvietas, bet sānu daļas tāpat ir vaļējas. Dzintaru zālē gan ir tikai 2000 sēdvietu.

Tanglvudā koncerti sākti rīkot 1934. gada augustā, Dzintaros (agrāk Edinburga) – jau 1895. gadā! Jauna koncertzāle latviskā stilā Dzintaros atklāta 1936. gadā.

„Bohēmas” operas uzvedums, protams, bija lielisks, augstā līmenī. Tomēr visu piedzīvoto un redzēto apsveŗot, teikšu, ka 1922. gadā celtā *Hollywood Bowl* ir pārāka par *Tanglwood*. „Holivudas bļodā” skatītāju sēdvietu rindas ir pakāpeniski paceltas, Tanglvudas mūzikas centrā visas vienā līmenī, līdz ar to grūti saskatīt, kas notiek uz skatuves. Labāk tiem, kuŗi sēž tālāk – var visu vērot lielā ekrānā. Un kājāmgājējiem koncerti Tanglvudā nav domāti. Apmetāmies *Apple Tree Inn* nepilnu desmit minūšu gājiena attālumā no mūzikas centra, bet ietvju nekur nav! Bija bailīgi iet pa kalnu lejup, šķērsot ceļu, īpaši pēc koncerta, kad no stāvvietas straumēm izbrauca automašīnas. Es biju vienīgā kājāmgājēja, un par laimi satiksmes rēgulētājs straumi apturēja, lai tieku pāri ceļam.

Tanglvudā daudzi koncerta apmeklētāji ieradās ar piknika groziņiem un apmetās zālienā uz segām un līdzpaņemtiem krēsliem, gluži tāpat kā *Hollywood Bowl*. Tovakar sākās pamatīgs lietus, un viņiem steidzīgi bija jāmeklē patvērums.

Lenoksa ir jauka, neliela pilsētiņa, romantiska, mājīga, varbūt līdzīga kādai Jūrmalas pilsētai. Reizēm gan kalnainās pkārtnes dēļ vajadzēja biežāk un dziļāk ievilk elpu.

Esmu izlasījusi vairākas grāmatas: dermatologa, profesora Andŗa Rubina dzīvesstāstu „Nekad nepadodies” (žēl, ka viņš aizmirsis palūgt redaktora un korektora palīdzību); Guntas Rubines „Trīs likteņi” (vēstījums par siguldiešiem Ēvaldu Inspēteri, Alfrēdu Rubinu un

Veltu Liberti); Gunas Rozes „Zemenes ar pienu” (stāsti, kā veidojas un izirst attiecības); Kornēlijas Apšukrūmas atmiņas par bērnību un jaunību „Piektais gadalaiks”; franču rakstnieka Andrē Žida „Sievu skola” (kādreiz lasīta, bet bija pilnīgi aizmirsta); Filipa Rufa „Pa stāvu liesmu debesīs (par nekad nenotvertā un mistiski pazudušā latviešu anarchista Pēterā Māldera dzīvi); „Latvijas leģendas” V sējumu (par izciliem agrāko laiku un mūsdienā latviešiem).

Mazdēlam jau ir trīs gadi, un viņu visvairāk interesē automašīnas. Viņš pēc signālskaņas atšķir ugunsdzēsēju, policijas un ātrās palīdzības auto, kuŗi brauc pa kādu sānielu. Īpaši viņam patīk vērot, kā otrdienās tiek izbērtas atkritumu tvertnes. Iespējams, šī ir interese tikai uz laiku, bet, kas zina, varbūt dienās pats vadīs kādu atkritumu vedēju, būs tālbraucējs kravas auto šoferis vai darbinās ceļamkrānu. Viņam patīk arī dziedāt, īpaši „Seši mazi bundzinieki” (bez notīm), „Kas kaitēja nedzīvot”, „Aiz kalniņa dūmi kūp”, „Div’ dzelteni kumeliņi”, „Mazs bij’ tēva novadiņis” un citas dziesmas. Losandželosā viņš varētu pievienoties latviešu vīru korim. Varbūt viņš kļūst par operdziedātāju? Taču ko tur zīlēt, nākotni paredzēt, kā dziesmā teikts, mums nav lemts un, kam jānotiek, notiksies – *que será, será!*

Astra Moora

Andrejs Pildegovičs atgriežas ASV

No Latvijas Ārlietu ministrijas saņemts paziņojums, ka Latvijas pastāvīgais pārstāvis Apvienoto Nāciju Organizācijā (ANO) Ņujorkā turpmāk būs vēstnieks **Andrejs Pildegovičs**. Akreditācijas vēstules Latvijas Valsts prezidents Raimonds Vējonis viņam pasniedza 17. jūlijā. Līdz šim pastāvīgais pārstāvis ANO Ņujorkā bija vēstnieks Jānis Mažeiks.

Andrejs Pildegovičs 1994. gadā absolvēja Sanktpēterburgas valsts universitātes Austrumu fakultāti, no 1990. līdz 1991. gadam mācījās ķīniešu valodu Pekinas svešvalodu institūtā, 1995. gadā studēja Stanforda universitātes Hūvera institūtā diplomātiju, no 1998. līdz 1999. gadam Oksfordas universitātē papildināja zināšanas ārlietās. Andrejs Pildegovičs prot angļu, krievu un ķīniešu valodu.

Diplomātisko un konsulāro dienestu A. Pildegovičs sāka 1994. gadā, būdams Neatkarīgo valstu sadraudzības (NVS) valstu nodaļas galvenais speciālists. Pēc tam viņš bijis Ārlietu ministrijas Āzijas un Afrikas valstu nodaļas vadītājs, valsts sekretāra palīgs un preses sekretārs. No 2000. līdz 2006. gadam Andrejs Pildegovičs bija Valsts prezidenta padomnieks ārlietās, no 2006. līdz 2007. gadam vadīja Valsts prezidenta kanceleju. No 2007. gada līdz 2012. gadam Andrejs Pildegovičs bija ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks ASV un nerezidējošais vēstnieks Meksikā. Andrejs Pildegovičs 2012. gada jūlijā tika iecelts par valsts sekretāra vietnieku – politisko direktoru, kopš 2013. gada maija bija Ārlietu ministrijas valsts sekretārs.

Jāizceļ īpašs Andreja Pildegoviča nopelns – būdams Latvijas vēstnieks ASV, viņš ierosināja sākt pārvietojamu pasu darbstaciju izbraukumus, lai Latvijas pavalstnieki ērtāk varētu atjaunot vai pieprasīt Latvijas pasi.

Andrejs Pildegovičs vairākas reizes viesojies Losandželosā, teicis runu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības sarīkojumā.

Gatavosimies Latvijas valsts 100 gadu jubilejas svinībām

Mīlie koristi un visi, kuŗi vēlas dziedāt (vīri, sievas, jaunieši)! Gatavosimies jubilejas svinībām, kas notiks 18. novembrī Losandželosas latviešu namā.

Koristi aicināti ierasties uz mēģinājumiem:

23. septembrī no plkst. 1.00 līdz 2.30;

7. oktobrī no plkst. 1.00 līdz 2.30;

21. oktobrī no plkst. 1. līdz 2.30;

4. novembrī no plkst. 1.00 līdz 2.30;

11. novembrī ģenerālmēģinājums no plkst. 2.00 līdz 5.00.

Aicinām ņemt līdzī mazas uzkodas, labu garstāvokli un galvenais – gribu dziedāt!

Lai skan!

Visus aicina diriģenti: Pauls Berkolds, Lolita Ritmane-Matsone (Mattson), Laura Rokpelne-Mičule, Brigita Džeimsons (Jameson) un jubilejas programmas vadītāja Dziesma Teterē

Latvia 100
CELEBRATE 2018!

JOCIŅI

„Dienās gribu kļūt par politiķi!” Jānis saka tēvam.
„Par to nevar būt ne runas. Tev jābeidz augstskola!”

Ja psihoanalītiķis Zigmunds Freids nebūtu miris, viņam varētu pajautāt, kādas kaites moka *Facebook* lietotājus, kuri nemitīgi klikšķina „patīk” pie savām fotogrāfijām.

Skolotājs: „Džordžs Vašingtons ne tikai nocirta tēva ķirša koku, bet arī atzinās, ka to izdarījis. Viljam, vai vari pateikt, kāpēc tēvs viņu nesodīja?”

Viljams: „Džordžam rokā vēl bija cirvis...”

Mazais Jānis pie pusdienu galda vectēvam priecīgi paziņo: „Māte teica, ka tavās bērēs spēlēs ugunsdzēsēju orķestris!”

Māte iejaucas: „Jānīt, tas taču vectēvam bija domāts kā pārsteigums!”

Pēteris skolā atstāts pēc stundām un māte viņam vaicā, kāpēc tā noticis.

„Tāpēc, ka reliģijas stundā es negribēju vienu apmelot.”

„Tas gan jauki. Par ko tad bija runa?”

„Skolotājs gribēja, lai pasaku, kas nosita Abelu.”

„Vai zināji, ka tikai katrs četrsimtais cilvēks ir garāks par 195 centimetriem?” Roberts jautā draugam.

„Iespējams. Taču vienmēr, kad kinoteātrī skatos kādu filmu, šis četrsimtais sēž man priekšā.”

Saruna autodarbnīcā: „Cik maksātu mana auto sala-bošana?” „Kas tad tam nav kārtībā?” „To es nezinu.”

„Vismaz divsimt eiru.”

„Un ko darīsīt pēc atlaišanas no armijas?” virsnieks jautā jauniesauktajam.

„Nopirkšu lielgabalu un kļūšu par pašnodarbināto!”

Baložu audzētājam jautā, kā gan viņam izdevies, ka neviens balodis līdz šim vēl nav pazudis.

„Pavisam vienkārši. Es krustoju baložus ar papagaiļiem. Tādējādi viņi var pajautāt ceļu, ja gadās apmaldīties.”

Pasažieris no aizmugures pieskaņas taksametra šoferā plecam. Šoferis aptur auto, izlec ārā un aizdrāžas. Pēc dažām minūtēm viņš atgriežas un saka: „Lūdzu piedodiet, parasti es braucu ar līkratiem!”

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija

REMIGRĀCIJA
Vēlos dzīvot Latvijā

Koordinātori

Kurzemē: Kristīne Smilga,

e-pasts: kurzeme@paps.lv, tālr. 20478252;

Zemgalē: Edgars Jānis Paulovičs,

e-pasts: zemgale@paps.lv, tālr. 63028085;

Rīgā: Ramona Liepiņa-Krauža,

e-pasts: riga@paps.lv; tālr. 26614179;

Vidzemē: Ija Groza,

e-pasts: vidzeme@paps.lv, tālr. 29287585;

Latgalē: Astrīda Leščinska,

e-pasts: latgale@paps.lv, tālr. 65423801

www.varam.gov.lv

www.vietagimenei.lv/remigracija

SAVINGS
1.10% ANNUAL PERCENTAGE YIELD

3 YEAR DEPOSIT
2.25% ANNUAL PERCENTAGE YIELD

CALIFORNIA LITHUANIAN CREDIT UNION

info@clcu.org | 310.828.7095 | www.clcu.org
2806 Santa Monica Blvd
Santa Monica, CA 90404

| Credit Cards | Online & Mobile Banking |
| Share Certificates | Savings | Checking |

Federally insured by NCUA

Labā, laba tā māmiņa, Kam maizīte labi rūgst...

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei, tālr.: 310-908-6993

e-pasts: pegijat@gmail.com
vai: pegijakalninataube@yahoo.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
 - *Income property* īpašumi
 - Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
 - Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
 - *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi
- 12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA
Re/Max Estate Properties
310-717-7577
mleikarts@gmail.com
BRE licence: 01706309

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Mācītājs Mārtiņš Rubenis

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

29. septembrī plkst. 12.00 dievkalpojums;
pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St.,
San Diego, CA 92107; tālr.: 619-225-0817

Sūtīt draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Aida Zilgalve, tālr.: 760-439-9847

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.com

ARTISAN SOURDOUGH BREAD 100% Organic Ingredients

- Latvian Dark Rye
- Sweet & Sour
- Whole Grain Seed Mix
- Whole Grain Wheat
- French Sourdough
- Sweet Sourdough

MEET US: Every week at Farmer's Markets

Sunday 9am – 2pm
Mar Vista 3826 Grand View Blvd
Los Angeles, CA 90066

Brentwood 799 S Gretna Green Way
Brentwood, CA 90049

Tuesdays 8am – 1pm
Torrance 2200 Crenshaw Blvd
Torrance, CA 90501

Tuesdays 2pm – 7pm
Culver City Main St
Culver City, CA 90232

Saturday 8am – 1pm
Calabasas 23504 Calabasas Road
Calabasas, CA 91302

FOLLOW US:
www.facebook.com/osbread

organicandslow@gmail.com

(818) 964-5600

ORDER ONLINE:
www.osbread.com

Draudzes Lapa

2018. gada septembris
Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

16. septembrī	plkst. 11:00	Dievkalpojums (draudzes locekļu vadīts/laju dievkalpojums)
30. septembrī	plkst. 11:00	Dievkalpojums (draudzes locekļu vadīts/laju dievkalpojums)
7. oktobrī	plkst. 11:00	Pļaujas svētku dievkalpojums (draudzes locekļu vadīts/laju dievkalpojums)

Draudzes amatpersonas

Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

* Draudze ir bez mācītāja; lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība

Draudzes Ziņas izdod katru otro mēnesi

*tikai tas
kas LIELS
patiesi
nes sevī
pasaulīgu
VIENKĀRŠĪBU
...
kā mirdzošs
ZELTS
izsijāts
starp visiem
iežiem*

ru

Pārdod Veronikas Janelšinas gleznu. Gleznas izmērs ar ietvaru 35x31 colla (audekla izmērs 25x21 colla). Cena \$400. Piegāde Dienvidkalifornijā bez maksas. Zvanīt: 323-273-1217

**LATVIEŠI
AMERIKĀ**

www.LatviesiAMERIKA.com

Latvijas māksla 100 gados

23. septembrī plkst. 10.00 Losandželosas latviešu centrā notiks latviešu skolas sarīkojums „Latvijas māksla 100 gados”, ko vadīs māksliniece Linda Treija no Teksasas pavalsts. Viņa skolēnus, viņu vecākus, paziņas un draugus, izmantojot dažādus digitālus uzskates līdzekļus, iepazīstinās ar Latvijas glezniecības attīstību pēdējo 100 gadu laikā. Pēc lekcijas praktiskā nodarbībā skolēnus aicinās radīt simbolisku Latvijas simtgades mākslas darbu. Sarīkojumu finansiāli atbalsta Latviešu valodas aģentūra ar Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta programmas „Valsts valodas politika un pārvalde” līdzekļiem.

Atrasts Latvijā

No dzintara man saktiņas, / No dzintara gredzentiņš.

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

b nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **a** nozīmē «IB abonents»;

s nozīmē «students»; **p** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIEREI

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs;
nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20__ . gadu – \$50.00
Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA un nosūtīt:
DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com
Dienvidkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams
sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura